ΑΣΤΡΑΠΗ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΒΙΚΕΝΤΙΟΣ ΑΔΑΜΑΝΤΙΔΗΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α'—ΕΤΟΣ Α'.—ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1894.— ΑΡΙΘ. 7.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ ἐτησία δρ. 5—**Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ** ἐτησία φρ. χρ. 7.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ: Ὁδὸς Πολυκλείτου Ἀριθ. 14. (Παρὰ τῇ νέᾳ ἀγορᾷ).

ΔΩΡΕΑ ΠΛΟΥΤΟΥ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

1ον). Ὅσα **ἐπισκεπτήρια** ἐξοδεύει κατ' ἔτος ἕκαστος συνδρομητὴς θὰ ἐκτυπῶνται παρ' ἡμῶν δωρεάν.

2ον). Θὰ λαμβάνῃ δωρεὰν **ἡμερολόγιον** ἑκάστου ἔτους.

3ον). Ἕκαστος συνδρομητὴς θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ καταχωρίζῃ **δωρεὰν** μίαν εἰδοποίησιν ἐν τῷ ἐξωφύλλῳ, εἴτε πρὸς σύστασιν τοῦ καταστήματός του, εἴτε πρὸς σύστασιν τοῦ ἐπαγγέλματός του.

4ον). Εἴκοσι **λαχεῖα** τῶν ἀρχαιοτήτων θὰ τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν συνδρομητῶν, καὶ εὐνοούσης τῆς τύχης τὸ κέρδος θὰ διανέμηται ἐξ ἴσου εἰς ὅλους τοὺς συνδρομητάς. Οἱ ἀριθμοὶ δὲ τῶν ἀγορασθέντων λαχείων θὰ δημοσιεύωνται προηγουμένως.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΙΣ Ε. Π. ΑΔΑΜΑΝΤΙΔΟΥ

1894

ΑΣΤΡΑΠΗ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ἔτος Α'. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 15 Δεκεμβρίου 1894. Ἀριθ. 7.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Παρακαλοῦμεν τοὺς ἐνταῦθα καὶ ἰδίως τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ κ. κ. συνδρομητὰς ἡμῶν ὅπως ἀποστείλωσι τὴν εὐτελῆ συνδρομὴν τῆς «Ἀστραπῆς», διότι πλησιάζει τὸ νέον ἔτος καὶ θέλομεν καὶ ἡμεῖς νὰ ἐκπληρώσωμεν τὰς ὑποσχέσεις μας, αἵτινες ἀναφέρονται στερεοτύπως ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι, δηλ. νὰ ἐκτυπώσωμεν τὸ ἡμερολόγιον ὅπερ θὰ ἀποσταλῇ αὐτοῖς τὴν παραμονὴν τοῦ νέου ἔτους, κατόπιν δὲ ἔρχεται ἡ σειρὰ τῶν λαχείων.

—

Εἰδοποιοῦμεν τοὺς κ. κ. συνδρομητὰς ἡμῶν, ὅτι ὁπόταν πληρώνωσι τὴν συνδρομήν των εἰς τοὺς ἀπεσταλμένους παρ' ἡμῶν νὰ ζητῶσι καὶ τὴν ἀπόδειξιν τῆς Διευθύνσεως, διότι ἄλλως ἡ Διεύθυνσις δὲν εὐθύνεται.

—

Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς νέου ἔτους θὰ βελτιώσωμεν ἔτι περισσότερον τὴν Ἀστραπὴν ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τῆς ὕλης καὶ τούτου ἕνεκεν ἐν τῷ ἐξωφύλλῳ θὰ θέσωμεν φυλ. ἀ. ἵνα ὅσοι θέλουν νὰ γίνωσι συνδρομηταὶ ἀπὸ τοῦ νέους ἔτους νὰ κρατῶσι σειρὰν τῶν φυλλαδίων.

ΣΩΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΤΟΥ ΠΑΠΑ

Ρῶσσος Θολόγος γινώσκων ἄριστα τὴν Ἑλληνικήν, ἀποστέλλει ἡμῖν ἐκ Πετρουπόλεως τὴν ἀκόλουθον ἀλληλογραφίαν ὑπὸ ἡμερ. 26 παρελθόντος.

Μέχρι τοῦδε ἐν τῇ Δυτικῇ ἐκκλησίᾳ ὑφίσταται τὸ ζήτημα περὶ τοῦ ἐὰν ἦνε δυνατὸν ἡ Δυτικὴ ἐκκλησία νὰ ἀναφέρῃ πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν Ὀρθοδόξων. Ἐν τῇ Δυτικῇ ἐκκλησίᾳ οἱ πλεῖστοι τῶν θεολόγων ἀπεφάνθησαν ἀρνητικῶς, ὅτι δηλαδὴ ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία δὲν δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο ὑπὲρ τῆς ψυχῆς Ὀρθοδόξου τινος, διότι οὗτος δὲν πιστεύει εἰς τὴν σωστικὴν δύναμιν τούτων τῶν δεήσεων. Ἐπὶ δὲ τοῦ θανάτου τοῦ Αὐτοκράτορος ἡμῶν Ἀλεξάνδρου τοῦ τρίτου ἔδωκεν ἑτέραν διεύθυνσιν εἰς τὸ ζήτημα ἀποδείξας ὅτι ἡ Δυτικὴ ἐκκλησία ἐπιτρέπει τὴν δέησιν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς ψυχῆς ὀρθοδόξου τινός. Ὁ θάνατος, λέγω, τοῦ πολυκλαύστου Μονάρχου τῆς Ρωσσίας, οὕτως εἰπεῖν, ἔλυσε διὰ τοὺς δυτικοὺς τὸ ρηθὲν ζήτημα. Φαίνεται, ὅτι ἀφ' ἑνὸς ἡ διακαὴς ἐπιθυμία τοῦ Πάπα Ρώμης πρὸς πραγμάτωσιν τῆς ἑνώσεως τῶν δύο ἐκκλησιῶν, Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ μνήμη καὶ ἡ καθολικὴ συμπάθεια πρὸς τὸν ἀείμνηστον εἰρηνοποιὸν μονάρχην προὔτρεψαν τὴν Δυτικὴν ἐκκλησίαν νὰ ἀποκλίνῃ τῆς ἀπ' αἰώνων αὐστηρῶς τηρουμένης ἀρχῆς καὶ νὰ παραδεχθῇ κατ' ἀρχήν, ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν Θεὸν δεήσεις ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς ψυχῆς μὴ Δυτικοῦ.

Ἡ ἔνδειξις τῆς λύπης, ἥτις κατέλαβεν ἅπασαν τὴν Γαλλίαν ἐπὶ τῇ στερήσει τοιούτου ἰσχυροῦ συμμάχου, δὲν περιωρίσθη μόνον εἰς ἐξωτερικὰς διαδηλώσεις, ἀλλ' ἐξεδηλώθη διὰ τῶν δεήσεων ὑπὲρ τῆς ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ρωσσίας. Ἡ Δυτικὴ ἐκκλησία μέχρι τοῦδε οὐδέποτε εἶχε καταδείξει παρομοίαν θρησκευτικὴν ἀνοχὴν καί, ὡς γνωστόν, ἀπεστέρει τῶν δεήσεων τοὺς μὴ ἀνήκοντας εἰς αὐτήν. Ἐν τούτοις ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ θέλησις τοῦ λαοῦ ἐν Γαλλίᾳ ἰσχυρῶς ἐπέδρασεν ἐπὶ τῆς Δυτικῆς ἐκκλησίας, ἥτις ἀκουσίως ἔκλινε τὴν κεφαλὴν ἐνώπιον ταύτης τῆς θελήσεως. Ἅμα τῇ εἰδήσει περὶ τῆς τελευτῆς τοῦ αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ρωσσιῶν ὁ ἀνώτατος κλῆρος ἐν Γαλλίᾳ ἤρξατο νὰ κινῆται καὶ νὰ συσκέπτηται περὶ τοῦ ἐὰν εἶνε δυνατὸν νὰ τελεσθῇ μνημόσυνον ἐν ταῖς δυτικαῖς ἐκκλησίαις ὑπὲρ τοῦ αὐτοκράτορος. Τινὲς τῶν ἐπισκόπων τῆς Γαλλίας συνεσκέφθησαν περὶ τοῦ πρακτέου μετὰ τοῦ ἀρχιεπισκόπου τῶν Παρισίων, ὅστις ὑπεσχέθη νὰ συμβουλευθῇ τὸν ἀπεσταλμένον τοῦ Πάπα. Ἐν Παρισίοις ὁ κλῆρος ἀνέμενεν ὅτι ἐν τῇ Ρώμῃ θὰ ἀποβλέψωσιν εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο ἐξ ὑψηλοτέρας ἀπόψεως, καὶ θὰ ἐπιτρέψωσι

ΝΑΟΥΜ Η. ΤΣΙΣΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΟΥΝΟΠΟΙΟΣ

24—Ὁδὸς Πανδρόσου—24

Κατασκευάζει καὶ ἐπισκευάζει πάντος εἰδους γουνώματα, μανδύας, πιτούκα, πελερίνας κ.τ.λ.

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ

ΜΙΧ. ΠΑΛΕΣΣΑ καὶ Σ'α

24—ὁδ. Εὐριπίδου—24

Πουγάτσα, λουκάνες Κωνσταντινουπόλεως, γλυκύσματα διάφορα.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

Ἰωάννου Σακελλαρίου

32—ὁδὸς Λίθου παρὰ τὸ Δημοπρατήριον—32

Κομψότης, σταθερότης καὶ εὐθηνία εἶναι τὰ τρία συστατικὰ τοῦ ἀνωτέρω καταστήματος.

Α. ΠΑΠΑΝΤΩΝΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΣ

44—Ὁδὸς Ἁγίου Μάρκου—44

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ

ΠΕΤΡΟΥ ΛΕΟΝΤΑΡΕΙΟΥ

187—Ὁδ. Ἑρμοῦ—187

Ἐν αὐτῷ θὰ εὕρητε πάντοτε κλιβανιτὰ ἐκλεκτῆς ποιότητος καταβατικά.

ΛΕΥΚΟΣΙΔΗΡΟΥΡΓΕΙΟΝ

Νικολάου Μπέσσου

Βρίσκεται ἐν τῇ 4ῇ Ὀλυμπιακῇ Ἐκθέσει.

925—ὁδ. Ἑρμοῦ—925

Ἐν αὐτῷ κατασκευάζονται πᾶσα εἴδους πτυχωταὶ, ὑδροδόχαι καὶ ὑδρορροαί.

ΗΛΑΝΟΥΡΓΕΙΟΝ

Α. Μπέκου καὶ Χ. Ταβανάκη

66. Καλαμιώτου 35

Ἐν αὐτῷ κατασκευάζονται πάντες εἴδους λάμπες καὶ σωλῆνες ἀερόφωτος (γκάζ) κτλ. ὅλως εὐφωπαϊστὶ εἰς τιμὰς λίαν συμφερούσας.

ΑΡΧΑΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΤΩΝ ΑΛΩΝ τῆς ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΚΗΥΛΟΝΤΑΣ

μετὰ εἰκονογραφικῆς περιγραφῆς τοῦ προϊόντος

Τὸ ἔργον τοῦτο συγγράφεται ὑφ' ἡμῶν μετὰ τοῦ μεγίστου ζήλου καὶ ἐξοδεύεται κατὰ φύλλα τριμηνιαῖα 15 μόνον λεπτῶν.

Καταστήματα Σταυ. Ζαφειρίου

Ἐν Ἀθήναις Σταυ. Ζαφειρίου εἶναι ἀξιος πανταχοῦ ἐπαινεθεὶς ὁ κ. Σταυ. Ζαφειρίου, ὅστις τρέφει εἰς ἡγεμονικὴν τῆς ἀπόφασιν, τὴν ἱδρύσασαν καταστήματα φιλοσοφικῶν τῶν ἀρμοδίων τῶν ἀνωτέρω καταστημάτων τοῦ Ἀγγλίας. Ὅσον δὲ ἀπελλάγησαν οἱ Ἀγγλίας ἐξ ἀξιόλογον τοῦ κόσμου τοῦ νὰ ἐξέλθωσι καὶ ὅπισθεν τοῦ κήπου τοῦ Πειραιῶς εἰς τὸν πρόδρομον τῶν ἀπαντάνων.

ΟΙΝΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟΝ

Τὸ γνωστὸν ἐν τοῖς Ναυτικοῖς καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων ὀνομαστὸν ΒΑΛΕΞΙΑΔΟΥ καὶ ΑΛΤΑΥΡΙΑΝΟΥ ξενοδοχεῖον τοῦτο ἐκτὸς τῶν ἰδιαζούσης περιποιήσεως τῶν ἰδιοκτητῶν ἔχει καὶ κατάλογον ἀξιόλογον καὶ εὐάρεστον οἰνοπωλείου, ἐξαιρετικὴν κάμαν καὶ ὀπτὸν κρέας τοῦ κήπου μετὰ ἰδιαιτέρας φροντίδος.

Τὸ «Βυζάντιον» ἀνεφοδιάζεται ἀπὸ τῶν ἀρίστων ἐμπορικῶν οἴκων καὶ ἐξαιρετικῶν ἐμπορευμάτων.

τὴν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τέλεσιν μνημοσύνων ὑπὲρ τοῦ ἀποθανόντος αὐτοκράτορος ἄνευ φόβου ἐκ τοῦ ὅτι τοιαύτη συγκατάβασις θὰ ἐξηγηθῇ ἐν τῇ σημασίᾳ περὶ τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς Ὀρθοδόξου ἐκκλησίας. Τότε οἱ ἐπίσκοποι τῆς Γαλλίας προέβησαν εἰς τοὺς ἐπαρχιώτας των νὰ δέωνται τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ τῆς ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ αὐτοκράτορος καὶ ἐκτὸς τῆς ἐκκλησίας. Ὁ ἐπίσκοπος τῆς Μπέλης ἐπέστειλεν ἐγκύκλιον εἰς τὸ ποίμνιόν του, ἐν ᾗ μεταξὺ ἄλλων γράφει· «ἐκ πασῶν τῶν οἰκιῶν τῆς ἐπαρχίας Μπέλης κατευθύνθησαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ εὐλαβεῖς δεήσεις ὑπὲρ τοῦ μεταστάντος αὐτοκράτορος, διότι οὗτος παρέσχεν ἡμῖν τὰ ἀνεκτίμητα ἀγαθὰ τῆς εἰρήνης, καὶ προσευχαὶ ὑπὲρ τοῦ ἐλεήμονος ἀνδρός, ἀξίου τοῦ θείου ἐλέους».

Μετὰ μίαν ἑβδομάδα ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ μνημοσύνου ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Διονυσίου ἐν Παρισίοις, ὑπὲρ τῶν πεσόντων ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης Γάλλων, ὁ πρῶτος τῶν ἱερέων τῆς καθεδρικῆς ἐκκλησίας Ἀμπὲ Κολορὲ ἐξεφώνησε λόγον ἔχοντα θέμα τὸν θάνατον τοῦ αὐτοκράτορος καὶ μεταξὺ ἄλλων εἶπε τὰ ἀκόλουθα κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμὴν, ὅτι ἡ Γαλλία ἐν ἁπάσαις ταῖς ἐκκλησίαις δέεται ὑπὲρ τῆς ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῶν ἀποθανόντων πιστῶν τέκνων της, ἓν μέγα ἔθνος, ὅπερ ἡμεῖς ἀγαπῶμεν καὶ ὅπερ μᾶς ἀγαπᾷ, χύνει δάκρυα ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ μεγαθύμου πατρός του καὶ μονάρχου αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου τοῦ τρίτου. Ἄρά γε ἕνεκα τῆς διαφορᾶς ἐν τῇ ὁμολογίᾳ ἡμεῖς θὰ στερηθῶμεν τοῦ νὰ δεηθῶμεν πανδήμως ὑπὲρ τῆς ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τούτου τοῦ μεγάλου μονάρχου. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἕκαστος ἡμῶν δύναται καὶ εἶνε ὑπόχρεος νὰ δεηθῇ τοῦ Θεοῦ ὅπως Οὗτος δώσῃ αἰώνιον ἀνάπαυσιν εἰς ἐκεῖνον, ὅστις καθ' ὅλον του τὸν βίον διετέλεσεν ὁ σοφώτατος καὶ ἰσχυρότατος ὑπέρμαχος τῆς ἐπὶ γῆς εἰρήνης.»

Ὁ ἐν Φρεζὲ ἐπίσκοπος αὐτοθελῶς ἐτέλεσε μνημόσυνον, μετὰ τὸ πέρας τοῦ ὁποίου ἀπήγγειλεν ἐγκάρδιον λόγον περὶ τοῦ μακαρίτου αὐτοκράτορος. Ἐπὶ τέλους ἐπισήμως ἠγγέλθη ὅτι ὁ Πάπας συγκατετέθη καὶ ἐπέτρεψεν ἐν ὅλαις ταῖς ἐκκλησίαις νὰ τελεσθῶσι μνημόσυνα ὑπὲρ τοῦ μεταστάντος αὐτοκράτορος. Ἐν Παρισίοις ἐτελέσθη ἐπιβλητικώτατον μνημόσυνον ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἀρχιεπισκόπου. Συγχρόνως ἐτελέσθησαν ἐν ἀπείρῳ συρροῇ λαοῦ ἐν ἁπάσαις ταῖς ἐκκλησίαις τῶν Παρισίων μνημόσυνα. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον καὶ ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ τὸ πανένδοξον ὄνομα τοῦ μεταστάντος εἰρηνοποιοῦ αὐτοκράτορος ἐνίκησε τὰς ἀπ' αἰώνων προλήψεις τῆς Δυτικῆς ἐκκλησίας! Ἐκ τούτου φαίνεται ὅτι ὁ Πάπας ἐπωφελήθη τῆς περιστάσεως εἰς τὸ νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν πραγματικὴν καὶ ἀληθὴν ἕνωσιν πασῶν τῶν χριστιανικῶν λαῶν ἐν μιᾷ ποίμνῃ καὶ ὑπὸ ἕνα ποιμενάρχην.

Ἐν τῷ Βατικανῷ ὁ Πάπας συνδιεσκέφθη μετὰ τῶν Ἀνατολικῶν πατριαρχῶν (ἀναγνωριζόντων τὴν πνευματικὴν δικαιοδοσίαν) περὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἑνώσεως τῶν ἐκκλησιῶν. Ὡς ἐκ τῶν ἐφημερίδων δύναταί τις νὰ εἰκάσῃ ὁ πάπας Λέων δέκατος τρίτος κυφράνθη ἐκ τῶν χαροποιῶν εἰδήσεων, ἃς ἐνεποίησαν αὐτῷ οἱ σύμβουλοί του περὶ τῆς διαθέσεως τῶν χριστιανῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ πρὸς τὴν ἕνωσιν καὶ ἀπεφάσισε νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ ποθούμενον ἔργον, ὑποσχεθεὶς μάλιστα νὰ παρέξῃ εἰς τὰς Ἀνατολικὰς ἐκκλησίας ἀνήκοντα μέχρι τοῦδε δικαιώματα ἀνεξαρτησίας καὶ αὐτοδιοικήσεως. Ἐν τούτοις δυσκόλως δύναταί τις νὰ ἐξηγήσῃ ὑπὸ ποίαν ἔννοιαν ἐννοεῖ ὁ Πάπας ταύτην τὴν ἀνεξαρτησίαν. Ἀλλ' ἐὰν οὗτος ζητῇ νὰ συνδιάσῃ μετ' αὐτῆς τὸ πρωτεῖον του καὶ τὴν ἀναμαρτησίαν, τότε ἀπ' εὐθείας δύναται νὰ ρηθῇ ὅτι ἅπαντες οἱ κόποι του ἀποβαίνουσι μάταιοι. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία οὐ διαλείπει δεομένη τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως πασῶν τῶν τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν.»

Ἐν τῇ Δυτικῇ ἐκκλησίᾳ σπουδάζουσιν ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῆς καθυποτάξεως τῆς Ἀνατολικῆς ὑπὸ τὴν Δυτικὴν ἐκκλησίαν, ἐνῷ ἐξ αὐτοῦ τοῦ κόλπου τῆς τελευταίας ἀποσκιρτῶσιν οὐ μόνον ἱερεῖς ἀλλὰ καὶ ἐπίσκοποι. Οὕτως ἐπ' ἐσχάτων ὁ ἐπίσκοπος τῶν Δυτικῶν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ γενικὸς ἐπόπτης τῶν ἐν αὐτῇ Οὐνιατῶν (ἀναγνωριζόντων τὸ πρωτεῖον τοῦ Πάπα) πανιερώτατος Μλαδένοφ, ἀπεσκίρτησε μεθ' ἑνὸς Οὐνιάτου ἱερέως τῆς Δυτικῆς ἐκκλησίας καὶ ἀνεγνώρισεν ὡς πνευματικὸν ἀρχηγὸν τὸν ἔξαρχον τῶν Βουλγάρων, διαμένοντα ἐν Κωνσταντινουπόλει κ. Ἰωσήφ.

ΝΕΟΝ ΒΗΜΑ ΕΝ ΤΗ ΕΞΕΡΕΥΝΗΣΕΙ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ

Ὁ ἀστρονόμος ἔχει ἐν ταῖς χερσί του πολυτιμώτατον θησαυρὸν καὶ αὐτοῦ τοῦ χρυσοῦ. Ἡ ἄμμος ἐνωθεῖσα μετ' ἄλλων ὑλῶν παράγει τὴν ὕελον. Διὰ τῆς ὑέλου ἐπιτυγχάνεται ἡ ἀκτινοβολοῦσα ἀπεικόνισις τῶν φωτεινῶν οὐρανίων σωμάτων ἐπὶ τοσοῦτον μεγεθυνθεῖσα ὥστε φαίνεται ἡμῖν κατὰ πολὺ ἐγγὺς τῆς γῆς, ὁ δὲ ἄνθρωπος, τὸ ἐλάχιστον τοῦτο ἄτομον, τὸ δυσκόλως διακρινόμενον ἕνεκα τῆς σμικρότητός του ἐν τῇ ἡμετέρᾳ σφαῖρᾳ, τῇ αἰωρουμένῃ ἐν τῷ διαστήματι καὶ κινουμένῃ μετὰ ταχύτητος πλέον τῶν ἑκατὸν χιλιομέτρων τὴν ὥραν, ὑπολογίζει τὴν ἄμετρον ταύτην ἀπόστασιν τῶν οὐρανίων σωμάτων, ἡσύχως παρατηρεῖ τὰς ἀνταναχλωμένας ἐπὶ τοῦ φακοῦ τῆς ὑέλου ἀπεικονίσεις αὐτῶν καὶ ἀνακαλύπτει ἐν τῷ διαστήματι

κόσμους παρομοίους πρὸς τὸν ἡμέτερον, καὶ ἐν τοῖς ὁποίοις δύναται νὰ προσαγορεύσῃ τοὺς συγγενεῖς ἡμῖν κατοίκους καὶ νὰ ἐξιχνιάσῃ τὰς ὁρισθείσας ταῖς ἀθανάτοις ἡμῶν ψυχαῖς κατοικίας. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ εὐγενὴς ἄμιλλα κατέλαβε τοὺς ἀνθρώπους διψῶντας ταχυτέρων ἔτι ἐπιτυχιῶν ἐν τῇ ἐξερευνήσει τῶν οὐρανίων σωμάτων. Πανταχοῦ ἔν τε τῇ Εὐρώπῃ καὶ τῇ Ἀμερικῇ, ἔν τε τῷ ἡμετέρῳ παλαιῷ ἡμισφαιρίῳ καὶ ταῖς παρθενικαῖς χώραις τοῦ νέου κόσμου, πανταχοῦ θερμῶς ἐνδιαφέρονται περὶ τῆς θαυμασίας προόδου τῆς ἀστρονομίας, πανταχοῦ ἀποτείνουσι τὴν ἐρώτησιν, ἀρά γε δὲν εἶνε δυνατὸν εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ ὑψώσῃ ἔτι ὑψηλότερον καὶ μετὰ ταχυτέρας ἔτι ἀναβάσεως; Αἱ πτέρυγες τῆς φαντασίας κινοῦνται ἐν πυρετώδει καταστάσει. Ἰδοὺ ἐκεῖ κινεῖται ὡς Ἀφροδίτη μετὰ τῶν χιόνων ἐν τοῖς πόλοις της, τῶν παγωμένων της ὀρέων, τῆς βαρείας της ἀτμοσφαῖρας. Ἰδοὺ ὁ Ἄρης μετὰ τῶν θαλασσῶν, τῶν ξηρῶν, τῶν νήσων, τῶν ποταμῶν, τῶν διωρύγων, τῶν ὡρῶν τοῦ ἔτους, ὁμοίων πρὸς τὰς ἡμέρας, τῶν ἡμερῶν καὶ τῶν νυκτῶν, τῆς πρωίας καὶ τῆς ἑσπέρας, τοῦ διαρκῶς αἰθρίου οὐρανοῦ, τῆς ἠρέμου καὶ ἀκυμάντου ἀτμοσφαῖρας. Ἔτι πέραν ἀκτινοβολοῦσιν ὁ Ζεὺς μετὰ τῶν παμμεγέθων νεφελῶν του, ὁ Κρόνος περιστοιχούμενος ὑπὸ τοῦ θαυμασίου συστήματος τῶν περὶ αὐτὸν κινουμένων δακτυλίων. Ἡμεῖς βλέπομεν τὰ λοιπὰ οὐράνια σώματα ἐκ τοῦ σύνεγγυς σχεδὸν ἁπτώμεθα αὐτῶν. Ἀκόμη ἓν βῆμα καὶ ἴσως θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἀνακαλύψωμεν ἐπὶ τέλους τὰ φαινόμενα τῆς ἐκτὸς τῆς γῆς ζωῆς, ἥτις συντηρεῖ ἐν τοῖς οὐρανίοις σώμασι διάφορα ὄντα, ἄγνωστα τέως τῇ ἡμετέρᾳ ζωολογίᾳ. Ὦ! πότε θὰ βαδίσωμεν τὸ γιγαντιαῖον τοῦτο βῆμα; Τίς δὲ ἀναχαιτίζει ἡμᾶς τοῦ νὰ χωρῶμεν εἰς τὰ ἐμπρὸς ἔτι ταχύτερον; Διατί νὰ σταματῶμεν ἐν τοσούτῳ φωτεινῇ ὁδῷ; Ἄρά γε θὰ σβεσθῇ ὁ παρὼν αἰὼν ὡς οἱ πρὸ αὐτοῦ καὶ θὰ ἐπιληφθῇ χωρὶς νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς ἐλπίδας ἡμῶν; Τίς χεὶρ διαρκῶς ἀναχαιτίζει ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ἀπολαύσεως τῆς ἐπηγγελμένης γῆς;

Ὁ κόσμος χωρεῖ εἰς τὰ ἐμπρός, οὐδεὶς συγκρατεῖ τὸ βῆμα ἡμῶν, οὔτε ὁ κατασκευαστὴς τῶν ἀστρονομικῶν ἐργαλείων, οὔτε ὁ ἀστρονόμος. Μέχρι τῆς χθὲς ἀκόμη, τὸ μεγαλείτερον τηλεσκόπιον τοῦ κόσμου ἦτο τὸ ἐπὶ τοῦ ὄρους Ἀμιλτον (Καλλιφορνία), κατασκευασθὲν ὑπὸ τοῦ βαθυπλούτου καὶ φιλομούσου Δζέμις Λίκ, ἔχον διάμετρον 95 ὑφεκατομ. καὶ μῆκος 15 μέτρων. Τοῦτο ἤδη θὰ θεωρεῖται ὡς τὸ δεύτερον ἐν τῇ ὑφηλίῳ, διότι ὁ Ἀμερικανὸς Ἱερκὲς, ἔνθερμος ἐραστὴς τῆς ἐπιστήμης, δι' ἐξόδων του κατασκευάζει ἕν ἕτερον ἔτι μεγαλείτερον, ὅπερ πρόκειται νὰ τοποθετηθῇ ἐν τῇ Ζενέβῃ (τοῦ κράτους Βίσκονσιν), ἡ ὕελος τούτου ἔχει διάμετρον ἑνὸς μέτρου καὶ πέντε ὑφεκατοστομέτρων, ὁ δὲ σωλὴν τούτου ἔχει μῆκος 19 μέτρων. Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον χρόνον θὰ ἀναφανῇ παρ' ἡμῖν ἕτερον θαῦμα ἐν τῇ ὀπτικῇ τέχνῃ, συγκριτικῶς πρὸς τὰ προηγούμενα γιγαντιαῖον τηλεσκόπιον, οὗτινος ἡ ὕελος θὰ ἔχῃ διάμετρον ἑνὸς μέτρου καὶ 25 ὑφεκατοστομέτρων, ὁ δὲ σωλὴν μῆκος 60 μέτρων. Τὸ τηλεσκόπιον τοῦτο κατασκευάζει ἡ Γαλλία πρὸς τοποθέτησιν ἐν τῇ παρασκευζομένῃ παγκοσμίῳ ἐκθέσει τοῦ 1900 ἔτους. Πρό τινος ὑπεγράφη τὸ συμβόλαιον περὶ τῆς κατασκευῆς ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου. Ἰδοὺ ὁποία θὰ εἶνε ἡ κατασκευή του, κατασκευὴ ὅλως πρωτοφανὴς ἐν τῇ τηλεσκοπιουργίᾳ. Τὸ παμμέγεθες τοῦτο τηλεσκόπιον θὰ ἵσταται ὁριζοντίως. Ὄπισθεν τοῦ objectif θὰ τεθῇ εἷς μέγας ἴσιος καθρέπτης ὅστις θὰ δέχηται τὴν ἀπεικόνισιν τοῦ παρατηρουμένου ἀστέρος καὶ θὰ μεταβιβάζῃ ταύτην εἰς τὴν παρατηρητικὴν ὕελον. Αὕτη δέχεται τὴν ἀπεικόνισιν καὶ καθιστᾷ αὐτὴν ὁρατὴν μόνον εἰς τὸν ἕνα ὀφθαλμόν. Διὰ τοῦτο ἡ ὕελος θὰ ἀντικατασταθῇ διὰ φακοῦ, δι' οὗ θὰ διέρχεται ἡ μεγεθυνθεῖσα ἀπεικόνισις ὅπως ἀντανακλασθῇ ἐπὶ τῆς ἐμπροσθίου προφυλακτικῆς πλακὸς ὅπου θὰ καθίσταται ὁρατὴ εἰς τοὺς θεατάς. Τὸ νέον τοῦτο ὀπτικὸν ἐργαλεῖον θὰ συμπληρωθῇ ὑφ' ἑνὸς objectif προορισμένου διὰ τὴν φωτογραφίαν τῶν ἀστέρων. Τὸ οὕτω κατασκευασθὲν τηλεσκόπιον θὰ ἀπεικονίζῃ ἐν τῇ ἐμπροσθίῳ προφυλακτικῇ πλακί του αὐτὸν τὸν δίσκον τῆς σελήνης μετὰ πάντων τῶν ἐξαισίων κρατήρων της. Ἡ τοιαύτη παρατήρησις τῆς σελήνης θὰ γίνεται οὐχὶ ὡς ἐν ἀποστάσει ἑνὸς μέτρου ἀπ' αὐτῆς—ἔκφρασις ὑπό τινων παιδαριωδῶς πιστευθεῖσα—ἀλλὰ θὰ θεᾶται διὰ τοῦ τηλεσκοπίου ἡ σελήνη ταυτοχρόνως ὑπὸ πολλῶν παρατηρητῶν. Διὰ τούτου τοῦ τηλεσκοπίου πιθανῶς ἡ σελήνη θὰ θεᾶται ὡς ἐν ἀποστάσει ἑκατὸν χιλιομέτρων μακρὰν ἡμῶν. Τοιουτοτρόπως θὰ παρατηρῶνται καὶ αἱ κηλίδες τοῦ ἡλίου. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι αἱ κηλίδες δὲν θὰ ὦσι πολυάριθμοι τῷ 1900 ἔτει, διότι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο αὗται φθάνουσιν εἰς τὸν ἐλάχιστον, θὰ φθάσωσι δὲ εἰς τὸν μέγιστον βαθμὸν μόλις κατὰ τὸ 1904, ἀλλὰ τὸ τηλεσκόπιον δὲν θὰ διαλυθῇ μετὰ τὴν ἔκθεσιν. Αἱ ἀπεικονίσεις τῆς Ἀφροδίτης, τοῦ Ἄρεως, τοῦ Διὸς καὶ τοῦ Κρόνου θὰ δύνανται ἐπίσης νὰ ἀναπαραχθῶσι πρὸς παρατήρησιν ταυτοχρόνως ὑπὸ πολλῶν. Ἐπίσης λίαν ζωηρῶς θὰ ἀπεικονίζωνται καὶ οἱ δευτεροβάθμιοι καὶ τριτοβάθμιοι ἀστέρες, ὁλόκληροι φωτεινοὶ ἥλιοι.

Οὐδέποτε μέχρι τοῦδε παρεδόθη εἰς τὸν κόσμον παρόμοιον σπουδαῖον μάθημα ἐπὶ τῆς δημώδους ἀστρονομίας. Ἕνεκα τούτου ἅπαντες οἱ

φίλοι τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς προόδου μετὰ μεγάλης χαρᾶς θὰ ἐπικροτήσωσι τὴν πραγμάτωσιν ταύτης τῆς μεγάλης ἰδέας, ἥτις ἐπὶ τοῦ παρόντος κατὰ τὸ φαινόμενον ἤδη ἐξησφαλίσθη ὑπὸ ὅλας τὰς ἐπόψεις. Ἰδίᾳ συγχαίρομεν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας τοὺς σχόντας τὴν πρωτοβουλίαν ἐν τῷ μεγάλῳ τούτῳ ἔργῳ, ὅπερ πραγματοποιεῖ τὴν ἰδέαν ἡμῶν, τὴν ὁποίαν ἐσπουδάσαμεν ἐπὶ εἴκοσι πέντε ἔτη διὰ τῶν συγγραφῶν μας νὰ διαδώσωμεν καὶ τὸν σπόρον τῆς ὁποίας διεδόσαμεν κατὰ τὰ τέσσαρα μέρη τοῦ κόσμου. Τῷ ὄντι εὐγενὲς ἔργον, ἀντάξιον ἑνὸς μεγάλου ἔθνους, δυνάμενον νὰ χρησιμεύσῃ ὡς παράδειγμα πρὸς μίμησιν τῶν λοιπῶν ἐθνῶν εἶνε ἡ κατασκευὴ τηλεσκοπίου μεγάλου μεγέθους πρὸς ἀνίχνευσιν τῶν μεγάλων μυστηρίων τῆς περὶ τοῦ οὐρανοῦ ἐπιστήμης. Δυνατὸν νὰ μᾶς ἐρωτήσωσιν εἰς ποῖον μεγαλόδωρον πλούσιον ἡ ἐπιστήμη ὀφείλει τὴν νέαν ταύτην ἐπιτυχίαν; Εἰς οὐδένα ἰδίᾳ, ἀλλ' εἰς πάντας ἡμᾶς, εἰς τὸ κράτος. Μὴ λησμονεῖτε ὅτι μετὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἐξόδων τῆς κατασκευῆς τῆς τελευταίας ἐν Παρισίοις παγκοσμίου ἐκθέσεως τοῦ 1889 ἔτους, ἔμεινε καθαρὸν κέρδος ἐννέα ἑκατομμύρια φράγκων. Ἀλλὰ δυνατὸν νὰ μοὶ ἀντείπωσι, ἀρά γε ὑπάρχει ἐλπίς τις κέρδους ἢ δὲν διατρέχουσι τὸν κίνδυνον νὰ ἀπολέσωσι τηλικοῦτον κεφάλαιον εἰς ἓν ἑκατομμύριον φράγκων περίπου ἀνερχόμενον. Ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα ὁριστικῶς περὶ τούτου νὰ ἀποφανθῶμεν. Θὰ ἦτο ὅμως λίαν ὠφέλιμον ἐὰν εἷς ἢ δύο μεγαλόπλουτοι ἐπλούτιζον τὴν ἀστρονομίαν διὰ τοιούτου μεγαλοπρεποῦς δώρου. Παρόμοιαι ἐκδουλεύσεις παρεχόμεναι τῇ ἐπιστήμῃ καὶ τοῖς γράμμασι χρησιμεύουσιν εἰς τὸ νὰ ἀποθανατίζωσι τὴν μνήμην τῶν δωρητῶν ἐν τῇ ἐπερχομένῃ γενεᾷ.

Ἐν Παρισίοις διατρίβουσι πολλοὶ ἑκατομμυριοῦχοι, οἵτινες εἰς οὐδὲν ὠφέλιμον δαπανῶσι τὸν πλοῦτον των καὶ ἐναποταμιεύουσιν αὐτὸν μόνον διὰ τοὺς κληρονόμους των. Οἱ τελευταῖοι δὲ παρέλαβον αὐτὸν ἄθικτον, μηδὲ λέξιν εὐγνωμοσύνης ἐκφράζοντες τῷ δωρητῇ των, διότι νομίζουσιν ὅτι τὸν κληρονομηθέντα πλοῦτον κατέχουσι δικαιωματικῶς, καὶ πιθανῶς θὰ διασκορπίσωσιν αὐτὸν εἰς ματαίους καὶ ἀνοήτους ἰδιοτροπίας. Ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ἀφ' ἑνὸς τὰς ἀληθεῖς ἀνάγκας τῆς ἐπιστήμης, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν ἐλαχίστην, παρεχομένην αὐτῇ ὑποστήριξιν, θὰ ἐκπλαγῶμεν τῇ ἀληθείᾳ καὶ θὰ θλιβῶμεν βλέποντες τὴν τοιαύτην κατάστασιν τῶν πραγμάτων ἐν Εὐρώπῃ καὶ συγκρίνοντες αὐτὴν πρὸς τὴν γενναιοδωρίαν τῶν Ἀμερικανῶν διὰ τὴν ἐπιστήμην. Ἀναμφιβόλως τὸ κράτος δύναται νὰ ἀναλάβῃ τὴν κατασκευὴν τοῦ προκειμένου τηλεσκοπίου ἀφοῦ μάλιστα ἀποκρούσει πᾶσαν ἐλπίδα κέρδους, διότι ἄτοπον θὰ ἦτο νὰ ἐπιχειρισθῇ τοιοῦτον μέγα ἔργον ἐκ κερδοσκοπικῶν λόγων.

Ἡ διὰ τὸ 1900 ἔτος παρασκευαζομένη ἔκθεσις δὲν ἔχει σκοπὸν νὰ καταδείξῃ τὴν θαυμασίαν πρόοδον τῆς ὀπτικῆς τέχνης, ἀλλὰ μόνον χρησιμεύει ὡς κατάλληλος εὐκαιρία πρὸς τοῦτο. Μετὰ δὲ τὴν ἔκθεσιν, ὅτε ἐκ τοῦ τηλεσκοπίου δυνατὸν νὰ προκύψῃ μεγάλη ὠφέλεια ὡς ἐκ μαθήματος τῆς δημώδους ἀστρονομίας, (ὅπερ δὲν θὰ ἐπιτευχθῇ ἄνευ τινων ἀπογοητεύσεων· διότι οἱ ὅροι ὑφ' οὓς δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῶσιν ἀκριβεῖς ἀστρονομικαὶ παρατήρησεις θὰ ὦσι σχεδὸν ἐκ διαμέτρου ἀντίθετοι πρὸς τοὺς ὅρους ὑφ' οὓς θὰ κατασκευασθῇ ἡ ἐν Παρισίοις ἔκθεσις), τὸ γιγαντιαῖον τοῦτο τηλεσκόπιον δέον νὰ τοποθετηθῇ εἰς λίαν ὑψηλὸν ἀστεροσκοπεῖον ὅπως μὴ ἐπηρεάζηται ἡ ἀστρονομικὴ παρατήρησις ὑπὸ τῶν χθαμαλῶν ἀστρονομικῶν στρωμάτων, ἅτινα βλάπτουσι τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀπεικονίσεως ἐπὶ τοσοῦτον ἐφ' ὅσον ἰσχυρότερον εἶνε τὸ τηλεσκόπιον.

Καὶ ἡ ἀνέγερσις παρομοίου ἀστεροσκοπείου ὅπερ θὰ εἶνε τὸ μέγιστον πάντων κατὰ τὸν εἰκοστὸν αἰῶνα, θὰ ἀποθανατίσῃ τὸ ὄνομα μεγαλοδώρου τινος ἐραστοῦ τῆς ἐπιστήμης. Δὲν ἀρκεῖ μόνον νὰ κατασκευασθῇ τηλεσκόπιον, ἔστω τὸ μέγιστον καὶ τελειότατον ἐν τῷ κόσμῳ. Τὸ ἔργον ἀφ' ἑαυτοῦ δὲν δύναται νὰ ἐνεργῇ ἐφ' ὅσον δὲν εὑρεθῇ αὐτογραφικόν, κατατακτικὸν τηλεσκόπιον. Παρὰ τὸ τηλεσκόπιον ἀνάγκη ἀπόλυτος εἶνε ν' ἀγρυπνῇ ὁ ἐπιστήμων καὶ ἐν γένει ὅσον ἀξίζει ὁ μεταχειριζόμενος αὐτὸ ἀστρονόμος, ἐπὶ τοσοῦτον ἀξίζει καὶ αὐτὸ τὸ ἐργαλεῖον. Οἱ ἔξοχοι ἀστονόμοι εἶνε σπάνιοι. Τὰ μέσα πρὸς διατήρησιν τῶν ἀστεροσκοπείων εἶνε λίαν περιορισμένα. Ἐὰν π. χ. δαπανηθῇ πρὸς κατασκευὴν ἑνὸς ἀστεροσκοπείου ἓν ἑκατομμύριον, προτείνουσι μόνον 3—4 χιλιάδας φράγκων τὸ ἔτος εἰς τὸν ἐπιστήμονα, ὅστις θὰ θέσῃ εἰς ἐνέργειαν τὴν ὀπτικὴν δύναμιν τοῦ ἀρίστου τηλεσκοπίου. Ὁ ἀστρονόμος καθιεροῖ ὅλον του τὸν βίον εἰς τὴν ἐπιστήμην, ἐν τῇ διαίτῃ του εἶνε λιτός, πολλάκις ὅμως εἶνε ἐπιφορτισμένος δι' οἰκογενείας, τέκνων ἅτινα δέονται τροφῆς καὶ πάντων τῶν ἀναγκαίων.

Οὗτοι δὲν ἀποθνήσκουσιν ἐκ τῆς πείνης, ἀλλ' ἡ ὑλικὴ αὐτῶν κατάστασις δὲν εἶνε λίαν ἐπίφθονος. Ἀναμφιβόλως ὁ ἀληθὴς ἐπιστήμων ἀστρονόμος καταθελγόμενος ὑπὸ τῶν καλλονῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἱστάμενος ὑπεράνω τῶν σημερινῶν ἀναγκῶν ἅτινα ἐφεῦρεν ὁ κενόδοξος πολιτισμός, καταφρονεῖ τοῦ πλούτου, καὶ θὰ ἀποστέρξῃ τοῦ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰς ἐπιστημονικάς του μελέτας ὅπως ἀφιερωθῇ εἰς τὴν σύλλεξιν πλούτου. Οὗτος ἔχει λίαν διαφόρους ἀπολαύσεις καὶ θεωρεῖ ἑαυτὸν λίαν εὐτυχῆ αἰσθανόμενος ἄμετρον ἡδονὴν ἐν τῇ λύσει σκοτεινοῦ τινος προβλήματος. Ἀλλ' ἐὰν ὁ πλοῦτος εἶνε ἧττον ἐπίζηλος ἡ πτωχεία ὅμως εἶνε κακὸς ἐμπνευστής· Ὁ ἐπιστήμων ὅστις σπουδάζει νὰ ἀνακαλύψῃ τὰ μυστήρια τῆς φύσεως, φυσικός ἔστω, ἢ χημικός, ἢ ἰατρός, ἢ ἀστρονόμος δέον νὰ μὴ αἰσθάνηται τὴν ἀνάγκην νὰ σκέπτηται περὶ τοῦ παρόντος ἢ τοῦ μέλλοντος καὶ οὐδέποτε νὰ ἐμπίπτῃ εἰς τὸν πειρασμὸν νὰ ἐξοικονομήσῃ χρηματικόν τι ποσὸν διὰ τὸ γῆρας. Ἐὰν εἶνε οὗτος ὁλοτελῶς ἀπηλλαγμένος πάσης ὑλικῆς φροντίδος, δι' ὅλης του τῆς ψυχῆς θὰ ἀφιερωθῇ εἰς τὸν ὑψηλὸν καὶ μέγαν σκοπὸν τοῦ βίου του.

Ἡμεῖς ἐλπίζομεν ὅτι ἡ κατασκευὴ τοῦ παμμεγίστου τούτου τηλεσκοπίου ἔχοντος μῆκος 60 μέτρων θὰ ἀποτελέσῃ ἐποχὴν ἐν τῇ ἀστρονομίᾳ, καὶ ὅτι ἀναμένουσι τοὺς ἀστρονόμους θαυμάσιαι ἀνακαλύψεις ἐν τῷ ἀχανεῖ πελάγει τοῦ οὐρανοῦ. Πιθανόν, αἱ πρῶται παρατηρήσεις νὰ ἀπευθυνθῶσιν εἰς τὸν πλανήτην Ἄρην. Ἐφθάσαμεν τόσον πλησίον εἰς τὸν σκοπόν. Ἄρα γε ὑποθέτετε, τί περισσότερον ἐνδιαφέρει τὸν ἀστρονόμον ὅταν ὁ κατασκευαστὴς τῶν ὀπτικῶν ὀργάνων τῷ περιγράφει τὴν κατασκευὴν odjectif ἑνὸς μέτρου καὶ 25 ὑφεκατοστομέτρων; Τότε ὁ ἀστρονόμος σκέπτεται κατὰ πόσον τὸ νέον τοῦτο βῆμα πρὸς τὰ ἐμπρὸς παρασκευάζει νέον odjectif ὅπερ δέον νὰ ἔχῃ διάμετρον ἑνὸς μέτρου καὶ 50 ὑφεκατοστομέτρων. Τὸ σύνθημα ἡμῶν εἶνε—ὑψηλότερον καὶ ὑψηλότερον. Ποῦ δὲ θὰ σταματήσῃ ὁ παράτολμος ἄνθρωπος; Εἰς πόσην ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς γῆς; μέχρι τίνων ὁρίων τοῦ οὐρανοῦ οὗτος θὰ φθάσῃ: ἀναφωνεῖ ὁ ποιητής· ναί, οὗτος οὐδέποτε θὰ στκματήσῃ. Δὲν εἶνε ἀληθὲς ὅτι ὁ νόμος τῆς προόδου συμπαρασύρει πάντα τὰ ὄντα καὶ κατευθύνει αὐτὰ εἰς τὸ ἄπειρον;

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.)

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΠΟΙΚΙΛΑ

Διαθήκη ἰδιοτρόπου τινος φίλης τῶν γαλῶν. Βαθύπλουτός τις Ἀγγλίς, ἡ Μὶς Ράϊν ἐκτὸς τῶν διαφόρων χρηματικῶν ποσῶν ἅτινα διέθετο διὰ διαφόρους φιλανθρωπικοὺς σκοποὺς ἀφῆκεν ὡς κληρονομίαν εἰς τὰς ὑπηρετρίας της ὀκτὼ πεφιλημένας ὑπ' αὐτῆς γαλάς, πρὸς διατροφὴν τῶν ὁποίων ὥρισε 300 φράγκα κατ' ἔτος. Μετ' ὀλίγον αἱ γαλαῖ περιῆλθον εἰς χεῖρας ἑτέρων μὲ ἐτησίαν σύνταξιν 3750 φράγκων ἥτις θὰ λαμβάνηται παρ' αὐτῶν μέχρις οὗ διαμένῃ ἐπιζῶσα ἡ τελευταία γαλῆ, χωρὶς ὅμως αὕτη ἡ συμφωνία νὰ ἐπεκτείνηται ἐπὶ τῆς προελευσομένης ἐκ τῶν ὀκτὼ γαλῶν νέας γενεᾶς. Αὕτη ἡ ἐξαίρεσις τοὐλάχιστον θὰ διατηρήσῃ τὸ ἀρχικὸν κεφάλαιον τῆς μακαρίτιδος πρὸς ὄφελος τοῦ κληρονόμου, ὡς τοιοῦτος δὲ ὑπεδείχθη ὑπὸ τῆς ἰδιοτρόπου ταύτης Ἀγγλίδος ὁ λόρδος Τσέρτσιλ «ἕνεκα τῆς μεγαλοφυΐας του ἐν τῇ πολιτικῇ» ὡς σημειοῦται ἐν τῇ διαθήκῃ τῆς μακαρίτιδος.

—

Ὁ πεζοδρόμος Γέρνοφ. Ὁ Ρῶσσος πεζοδρόμος Γέρνοφ μετὰ τετράμηνον πεζῇ πορείαν διὰ τῆς Ἀλσατίας, Ἑλβετίας, Τυρόλου κτλ. ἀφίκετο πρό τινος εἰς Παρισίους. Προτίθεται δὲ νὰ διαχειμάσῃ ἐκεῖ, νὰ ποιήσῃ τινας διαλέξεις περὶ τῶν ὁδοιπορικῶν του ἀναμνήσεων καὶ νὰ δώσῃ μουσικάς τινας συναυλίας, ᾄδων τὰ μέχρι τοῦδε ἀνέκδοτα μουσικὰ τεμάχια ἅτινα συνέλεξεν ἐκ τῶν χωρῶν τὰς ὁποίας πεζῇ διῆλθεν.

Αἱ κυριώτεραι βιβλιοθῆκαι. Ὁ Θωμᾶς Γρίνβουδ ἐδημοσίευσε συγκριτικόν τινα κατάλογον τῶν κυριωτέρων βιβλιοθηκῶν τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, τὰς ὁποίας οὗτος κατατάσσει κατὰ τὴν ἀκόλουθον τάξιν: Πλουσιωτάτη βιβλιοθήκη εἶνε ἡ Παρισινὴ ἔχουσα πλείους τῶν δύο ἑκατομμυρίων τόμους καὶ 16 χιλιάδας χειρόγραφα. Μεταξὺ τῶν ἐν Πετρουπόλει καὶ τοῦ ἐν Λονδίνῳ Βρεττανικοῦ Μουσείου βιβλιοθηκῶν δὲν ὑπάρχει μεγάλη διαφορά. Ἡ τοῦ Βρεττανικοῦ Μουσείου βιβλιοθήκη ἔχει περίπου ἓν καὶ ἥμισυ ἑκατομμύριον τόμων.—Ἡ ἐν Μονάχῳ βασιλικὴ βιβλιοθήκη ἔχει περὶ τὰς 900 χιλιάδας τόμων συμπεριλαμβανομένων τῶν ὀλιγοσελίδων διατριβῶν.—Μετ' αὐτὴν ἔρχεται ἡ Βερολίνειος βιβλιοθήκη ἔχουσα 800 χιλιάδας τόμων, ἡ τῆς Γεττίγκης (Γερμανίᾳ) ἔχουσα 600 χιλιάδας τόμων, ἡ τῆς Κοπενχάγης ἔχουσα 510 χιλιάδας τόμων καὶ ἡ τῆς Δρεσδένης ἔχουσα 500 χιλ. τόμων. Ἡ ἐν Βιέννῃ αὐτοκρατορικὴ δημόσιος Βιβλιοθήκη ἔχει μόνον 400 χιλ. τόμων, ὅσας ἔχει καὶ ἡ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει δημόσιος βιβλιοθήκη τοῦ πανεπιστημίου. Ἡ ἐν Βουδαπέστῃ δημόσιος βιβλιοθήκη ἔχει 700 χιλ. τόμων, ὅσας ἔχει καὶ ἡ ἐν Κρακοβίᾳ δημόσιος βιβλιοθήκη. Πρό τινος χρόνου ἱδρύθη ἐν Καντὼν δημόσιος βιβλιοθήκη. Ἐπὶ τοῖς ἐγκαινίοις αὐτῆς παρῆν ὁ ἀντιβασιλεὺς ὅστις ἐν τῇ προσλαλιᾷ του ὑπέμνησε τὴν ὠφέλειαν ἣν δύναται νὰ πορίζηται ἡ νέα γενεὰ τοῦ Οὐρανίου Κράτους ἐκ τούτου τοῦ νεωστὶ

ἱδρυθέντος ναοῦ τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῆς καλλιτεχνίας. Τῇ βιβλιοθήκῃ εἶνε προσκρτημένον ἐν μέγα τυπογραφεῖον διὰ τὴν ἐκτύπωσιν βιβλίων, σκοπούντων τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ μόρφωσιν τῶν τέκνων τοῦ λαοῦ. Ὁ ἀντιβασιλεὺς ἔδωκεν ἔρανον ταύτῃ τῇ βιβλιοθήκῃ 11 χιλιάδας λιρῶν στερλινῶν.

Ἐν τῇ ἀποικίᾳ τῆς Αὐστραλίας Βικτωρία μία βιβλιοθήκη ἀντιστοιχεῖ πρὸς 4,800 κατοίκους, ἐν δὲ τῇ Ἀγγλίᾳ μία βιβλιοθήκη ἀντιστοιχεῖ πρὸς 277 χιλιάδας κατοίκων. Ἐν Ἀμερικῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν βιβλιοθηκῶν εἶνε σημαντικός, ἀλλ' οἱ ἀμερικανοὶ δὲν εἶνε τοσοῦτον πρόθυμοι καὶ ἐπιμελεῖς ἀναγνῶσται ὡς οἱ κάτοικοι ἄλλων χωρῶν.

—

Ἡ ἰσχὺς τῶν ἐντόμων. Γνωσταὶ τοῖς πᾶσιν εἰσὶν αἱ ἐρημώσεις ἃς προξενοῦσι τὰ ἔντομα καὶ ἐκ πείρας γινώσκομεν ὁποῖον ἀποτέλεσμα παράγουσι μικραὶ δυνάμεις συγκεντρούμεναι ἐν μεγάλῳ ποσῷ. Δὲν μοὶ φαίνεται πάρεργον νὰ συμμερισθῶ μετὰ τῶν ἀναγνωστῶν μου ὅ,τι ἐπ' ἐσχάτων ἀνέγνων ἐν τῇ «Ἐπιστημονικῇ Ἐπιθεωρήσει» περὶ τοῦ μέσου ὅπερ ἐφεῦρεν ὁ διάσημος ἐντομολόγος Πλατὼ πρὸς ὑπολογισμὸν τῆς δυνάμεως τινων ἐντόμων.

Οὗτος μετ' ἐνδελεχῆ μελέτην ἐφεῦρεν ἓν εἶδος οὕτως εἰπεῖν μικροσκοπικῶν ἁμαξῶν, εἰς ἃς ἐζεύγνυεν ἔντομα τινὰ πρὸς ὑπολογισμὸν τῆς δυνάμεως ἣν ταῦτα ἀναπτύσσουσιν. Ἐκ τῶν πειραμάτων αὐτοῦ ἐξάγεται ὅτι τὰ μικρὰ ἔντομα ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ μεγάλα κτίνη ἀναπτύσσουσι περισσοτέραν δύναμιν. Ἰδίᾳ ἀξιοπερίεργος εἶνε ἡ ὑπ' αὐτοῦ ἐπινοηθεῖσα μικροσκοπικὴ ἅμαξα ἐν ᾗ ἔζευγεν ἕνα κάνθαρον τοῦ Μαΐου καὶ τὴν ὁποίαν ἐφόρτωνε μὲ τεμάχια τοῦ γραμμαρίου. Τοιουτοτρόπως ὁ Πλατὼ ἀκριβῶς ὑπελόγισεν ὅτι ὁ κάνθαρος τοῦ Μαΐου δύναται νὰ σύρῃ βάρος εἰκοσάκις πλεῖον τοῦ βάρους τοῦ ἰσχυροτάτου ἵππου, ἡ μέλισσα κατὰ τὸν αὐτὸν ὑπολογισμὸν δύναται νὰ σύρῃ τριακοντάκις πλεῖον τοῦ ἵππου. Ὁ ἵππος δύναται νὰ βαστάσῃ βάρος ἀνάλογον τῷ 6)8 τοῦ βάρους τοῦ σώματός του, ἐν ᾧ ὁ Κάνθαρος τοῦ Μαΐου σύρει 14κις, ἡ δὲ μέλισσα 10κις πλεῖον τοῦ βάρους τοῦ σώματός της. Ἄλλως εἰπεῖν ὁ κάνθαρος τοῦ Μαΐου δύναται νὰ σύρῃ ἑτέρους 14 κανθάρους, καὶ ἀναπτύσσει τὴν αὐτὴν δύναμιν οἵαν καὶ ὁ κινητὴρ τοῦ σιδηροδρόμου, ὅστις ἐπίσης δύναται νὰ σύρῃ βάρος σχεδὸν 14κις μεῖζον τοῦ ἰδίου βάρους του.

—

Τὰ καναρία ἐν Κίνᾳ. Οἱ Κινέζοι ἐπ' ἐσχάτων, ἔγραφε τὸ ἀγγλικὸν περιοδικὸν «Oriental Asiatic Observator» εἶνε πολὺ ἐρασταὶ τοῦ νὰ τρέφωσι ζῷα καὶ νὰ περιποιῶνται φυτὰ τοιούτων εἰδῶν, ἅτινα ἀκόμη εἶνε ἄγνωστα εἰς τοὺς πολλοὺς, καὶ διεγείρουσι τὴν περιέργειάν των. Οὗτοι ἐπιτυχῶς τιθασσεύουσιν ἄρκτους, πιθήκους, μῦς κτλ· Καθ' ἑκάστην ἐν ταῖς ὁδοῖς τῶν μεγαλοπόλεων δύναταί τις νὰ συναντήσῃ ἀνθρώπους, οἵτινες δεικνύουσι διάφορα περιεργα τεχνάσματα ἐν τῇ τιθασσεύσει ζώων ἀγρίων, ὄφεως κλπ., καὶ συναθροίζουσιν ἱκανὰ χρήματα παρὰ τῶν θεατῶν.

Οἱ Κινέζοι καλοῦσι σεν-σὶχ κάθε ἱκανότητα τοῦ ζώου καὶ προτέρημα, π. χ. σεν-σὶχ καλοῦσι τὸ λαμπρότατον πτερωμα τοῦ παῶνος, σεν σὶχ καλοῦσι τὴν μελῳδικὴν φωνὴν τῶν καναρίων, ἅτινα ἀπὸ τεσσαρακονταετίας εἰσήχθησαν ἐν Κίνᾳ. Πρὸ 30 ἐτῶν ἐν Κίνᾳ, ἓν ζεῦγος καναρίων οἱ Κινέζοι εὐχαρίστως ἠγόραζον ἀντὶ 23 φλωρινίων, ἐν τούτοις μετ' ὀλίγον χρόνον τὸ κανάρι κατέστη κοινὸν ἐν Κίνᾳ οὕτως ὥστε τὴν σήμερον δύναταί τις νὰ ἀγοράσῃ ἓν ζεῦγος ἀντὶ 1 πλεῖον 2 φλορίνια. Τὴν σήμερον ᾠδικὰ πτηνὰ δύναταί τις νὰ συναντήσῃ ἐν ἀφθονίᾳ ἐν τῇ βορείῳ καὶ καὶ νοτίῳ Κίνᾳ, καὶ οἱ Κινέζοι ὑπερβολικῶς ἀγαπῶσιν αὐτὰ ὡς καὶ τὰς alouette καὶ τὰ λοιπὰ μουσικὰ πτηνά. Οἱ Εὐρωπαῖοι ὅταν ἀπέρχωνται εἰς περίπατον προτιμῶσι νὰ συνοδεύωνυπό τινος φίλου, μεθ' οὗ νὰ δύνανται νὰ συνομιλῶσι περὶ φιλολογίας, πολιτικῆς ἢ ἐμπορίου· ἀπεναντίας ὁ υἱὸς τοῦ Οὐρανίου Κράτους ἀπερχόμενος εἰς περίπατον συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ δούλου του φέροντος ἐν κλωβῷ τὸ ἀγαπητὸν μουσικὸν πτηνὸν τοῦ κυρίου του. Οὗτος ἀναρτᾷ ἐπὶ δένδρου ἢ ἁπλῶς τίθησιν ἐπὶ τῆς γῆς τὸν κλωβόν. Ἡ δὲ ἔκτασις καὶ ἡ ὡραιότης τῆς φύσεως προκαλοῦσι τὸ μικρὸν αἰχμάλωτον πτηνὸν νὰ τέρπῃ τὴν καρδίαν τοῦ κυρίου του διὰ τῶν μελῳδικωτέρων ᾀσμάτων. Ἀλλὰ τὰς τερπνὰς καὶ καὶ μελῳδικὰς νότας τῶν καναριῶν δυσκόλως δύναταί τις νὰ συγκρίνῃ πρὸς τὰς νότας τῶν μογγολικῶν alouttes, κινεζιστὶ καλουμένων puyliug οἵτινες, ὡς λέγουσιν οἱ Κινέζοι, δύνανται νὰ μιμηθῶσι 13 διαφόρους φωνάς. Ἠκούσαμεν μογγολογικὸν alouette τιμᾶται ἐν Σαγχάῃ ἀντὶ 20—30 φλωρινίων. Λέγουσιν ὅτι τὸ allouette ᾄδον ἀνοίγει ὡς evantail τὴν οὐράν του καὶ κινεῖ τὰ πτερά του.

—

Ἀνθρωπίνη παρακμή. Μοιραῖον δεῖγμα τῆς ἀνθρωπίνης παρακμῆς τῶν ἀνθρώπων ἐν Εὐρώπῃ κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Βινενναίου ἐπιστήμονος Μπασαρίσχερ, εἶνε ἡ ρίς, ἥτις τὴν σήμερον δὲν εἶνε τοιαύτη ὁποία ἔδει νὰ εἶνε, διότι αὕτη ἔγινεν ἔτι μακρυτέρα καὶ κατήντησε νὰ ᾖ ἀσήμαντον ὄργανον καὶ ἀνωφελὴς προσθήκη ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ἀνθρώπου. Προορισμὸς τῆς ρινὸς εἶνε ἡ ὄσφρησις, κατὰ δὲ τὴν γνώμην τοῦ ρηθέντος ἐπιστήμονος ἡ ρὶς ἡμῶν μετὰ δυσκολίας διακρίνει τὰ ἰσχυρὰ ἀρώματα καὶ τοῦτο πάλιν ἀρκεῖ ἂν λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν τοὺς μικροὺς αὐτῆς ρώθωνας. Παρατηρήσατε, λέγει αὗτος, τὴν ρῖνα τῶν ἀδελφῶν μας Νέγρων, τοὺς πλατεῖς αὐτῶν ρώθωνας, οἵτινες εἰσὶ κατάλληλοι νὰ ὀσφρανθῶσι καὶ τὰς δι' ἡμᾶς ἀνεπαισθήτους μυρῳδίας. Ἰδοὺ ὁποία τοῦ νὰ ᾖ ρὶς ἡμῶν.

—

Αὐτοκράτωρ ποιητὴς καὶ μουσουργός. Ὁ Γουλιέλμος, γράφει ὁ ἀνταποκριτὴς ἐκ Μιλάνου εἰς τὴν γερμανικὴν ἐφημερίδα Fossische Zeitung» ἐπ' ἐσχάτων ἀπέστειλε τῇ βασιλίσσῃ τῆς Ἰταλίας Μαργαρίτᾳ μίαν ᾠδὴν ποιηθεῖσαν καὶ τονισθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ. Θέμα δὲ τῆς ᾠδῆς εἶνε ὁ ἔπαινος τῶν προσωπικῶν πλεονεκτημάτων καὶ ψυχικῶν ἀρετῶν τῆς συζύγου τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου. Ἡ ᾠδὴ εἶνε συντεταγμένη κατὰ τὸ ὕφος τῶν ᾀσμάτων τῶν μεσαιωνικῶν ραψῳδιῶν.

—

Τί εἶνε ἡ Ἀμερική; Ὁ ἐν Ἀμερικῇ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Φιγαρὼ» ἰδοὺ πῶς ἀπήντησεν εἰς ταύτην τὴν ἐρώτησιν. Ἡ Ἀμερικὴ εἶνε χώρα ἔχουσα ἄμετρον ἔκτασιν, ἐν τῇ ὁποίᾳ τὰ χθαμαλώτερα μέρη εἶνε εὐρυχωρότερα, οἱ ποταμοὶ καὶ οἱ καταρράκται μεγαλοπρεπέστεροι, αἱ γέφυραι μακρότεραι, οἱ σιδηρόδρομοι ταχύτεροι, αἱ καταστροφαὶ φρικτότεραι ἢ εἰς οἱανδήποτε χώραν τῆς ὑφηλίου. Αὕτη εἶνε ἡ χώρα ἐν τῇ ὁποίᾳ ὅταν συμβῇ σιδηροδρομικόν τι δυστύχημα ἀπόλλυνται πλείονες ἀνθρώπιναι ὑπάρξεις ἢ ἐν διαστήματι ἑνὸς ἔτους ἀπόλλυνται καθ' ἅπασαν τὴν Εὐρώπην. Αὕτη εἶνε ἡ χώρα τῆς ὁποίας αἱ οἰκίαι εἶνε ὑψηλότεραι, οἱ λωποδύται πολυαριθμότεροι, οἱ πλούσιοι πλουσιώτεροι, οἱ πτωχοὶ πτωχότεροι, οἱ ἑκατομμυριοῦχοι προπετέστεροι, οἱ κλέπται θρασύτεροι, οἱ φονεῖς αὐθαδέστεροι, οἱ ἐπιστήμονες ὀλιγαριθμότεροι ἢ εἰς οἱανδήποτε ἄλλην χώραν. Αὕτη εἶνε χώρα ἐν τῇ ὁποίᾳ οἱ ὀδόντες εἶνε τεχνικώτεροι, οἱ στηθόδεσμοι στενότεροι, αἱ ἀσθένειαι κινδυνωδέστεραι, ἡ διαφθορὰ τῶν ἠθῶν συνηθεστέρα, ἡ μανία συστηματικωτέρα, τὸ θέρος καυστικώτερον, ὁ χειμὼν ψυχρότερος, αἱ πυρκαϊαὶ καταστρεπτικώτεραι, τὸ πῦρ καυστικότερον, ὁ πάγος ψυχρότερος, ὁ χρόνος πολυτιμώτερος, οἱ ἄνδρες τολμηρότεροι ἢ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ νομαδικῇ Εὐρώπῃ. Ἡ Ἀμερικὴ εἶνε χώρα ἐν ᾗ οἱ γέροντες εἶνε νεώτεροι, οἱ νέοι γεραίτεροι, οἱ λευκοὶ λευκότεροι, οἱ μέλανες μελάντεροι ἢ ἐν ἑτέρᾳ τινὶ χώρᾳ. Αὕτη εἶνε χώρα τῶν ἀμυθήτων δωρημάτων τῆς φύσεως καὶ τῶν λίαν μεγαλοπρεπῶν ἐκδηλώσεων τοῦ πρὸς ἁρπαγὴν ἐνστίκτου τοῦ ἀνθρώπου. Συντόμως εἰπεῖν, αὕτη εἶνε χώρα τῶν παραδοξοτέρων ἀντιθέσεων, τῶν ἀπιστεύτων ἄκρων, τῶν μανιωδῶν ἐπιχειρήσεων, τῶν ἀνηκούστων καπριτζίων καὶ τῆς λιμοκτόνου τάσεως πρὸς τὰ δολλάρια. Αὕτη ἡ χώρα ἀνεκαλύφθη οὐχὶ διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς πατρὶς τῶν ἀνθρώπων, μολονότι ὅτι κολλοσιαίως βαίνει ἐν τῇ ὁδῷ τῆς προόδου καὶ τοῦτο ποιεῖ ἀποκλειστικῶς πρὸς τὸ θεαθῆναι, μὲ μόνον τὸν σκοπὸν νὰ ἐκθαμβώσῃ συμπαντα τὸν κόσμον. Ἐπὶ τέλους αὕτη εἶνε χώρα ἐν ᾗ οὐδεὶς διακὰς ἀγάπης αἰσθημα ἔχει πρὸς τὸν πλησίον. Μὲ ἕνα λόγον ὁ πολιτισμὸς τῆς Ἀμερικῆς εἶνε ἡ τελευταία λέξις τῆς ἡμετέρας ἐποχῆς ἐν ᾗ εἰσέδυσεν ἡ ἀπόλυτος ἀτομικότης.

—

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΚ ΚΥΠΡΟΥ

Κόρη Κυπρία, ἥτις εἶχε τὸ ἀτύχημα νὰ ἴδῃ τὸ ταπεινόν της οἴκημα ὑπὸ τῆς πλημμύρας καταστρεφόμενον, ἀγγέλουσα τὴν συμφορὰν καὶ περιγράφουσα ταύτην εἰς τὴν ἐν τῇ ξένῃ εὑρισκομένην ἀδελφήν της, γράφει πρὸ τοῖς ἄλλοις ταῦτα:

« . . . . ὁ κίνδυνος δὲν ἤργησε νὰ μᾶς ἐπισκεφθῇ. Τὸ νερὸν εἰς τὰς ὁδοὺς ἀνήρχετο εἰς ὕψος δύο μέτρων. Οἱ ἄνθρωποι δὲν ἠδύναντο πλέον νὰ βαδίζωσιν ἵνα φέρωσι βοήθειαν εἰς τοὺς δυστυχεῖς πνιγομένους! . . . Τὸ νερὸ εἰσῆλθεν εἰς τὰς οἰκίας, αἵτινες μετ' ὀλίγον ἤρχισαν νὰ πίπτωσιν. Ὁ κίνδυνος ἦτο φοβερός! Ἐβλέπομεν βαίνοντα τὸν θάνατον, ἐκλαίομεν, ἐφωνάζομεν, ἐνηγκαλιζόμεθα, ἀλλ' ὅτε εἴδομεν πίπτοντα τὰ πρῶτα δωμάτια ἀπηλπίσθημεν παντελῶς καὶ ἀπεφασίσαμεν παρὰ νὰ ἀποθάνωμεν ὑπὸ τὰ ἐρείπια καλλίτερον νὰ πνιγῶμεν ἐντὸς τοῦ ὕδατος! Ἐρρίφθημεν εἰς τὸ νερά, ἐφθάσαμεν εἰς τὸν πεσμένον τοῖχον. Ἐκεῖ ἐμείναμεν ἐπὶ τέσσαρας ὥρας περιμένοντες τὸν θάνατον, διότι γύρω μας ἔπιπτον αἱ οἰκίαι. Ἀλλ' ἂς δοξάσωμεν τὸν Ὕψιστον, ὅστις μᾶς ἔσωσεν ἐκ βεβαίου θανάτου. Ὅτε κατέπεσεν ἡ βροχὴ ἀπεφασίσαμεν νὰ κολυμβήσωμεν ἐντὸς τῆς λάσπης, ἥτις μᾶς ἔχωσεν ἕως εἰς τὸ στῆθος καὶ νὰ ζητήσωμεν καταφύγιον εἰς μίαν οἰκίαν μεμακρυσμένην, τὸ μόνον ἄσυλον ὅπερ μᾶς ἐχάρισεν ὁ Ὕψιστος, φέροντες μεθ' ἡμῶν τὸ βάρος τῶν βεβρεγμένων καὶ καταλασπωμένων ἐνδυμάτων καὶ τρέμοντες ἐκ τοῦ ψύχους καὶ τοῦ φόβου. Ἡ θέσις μας εἶνε ἀξία οἴκτου! Εὑρισκόμεθα ἄνευ κατοικίας, ἄνευ ἐνδυμάτων, ἄνευ χρημάτων! Ἀλλὰ πάλιν δὲν ἀπελπιζόμεθα, διότι ὁ Παντοδύναμος δὲν θὰ μᾶς ἀφήσῃ νὰ χαθῶμεν ἐντελῶς, δὲν θὰ μᾶς ἀφήσῃ ν' ἀποθάνωμεν ἐκ τῆς πείνης καὶ τῆς δυστυχίας . . .» ἀφ' οὗ μᾶς ἔσωσεν ἐκ τῶν ὑδάτων.

Λ. Εὐάγ. Λουΐζος.

ΟΙ ΒΕΔΔΑΙ

ΕΝ ΤΗι ΝΗΣΩι ΚΕΙΛΟΝΗι

(Συνέχεια καὶ τέλος. Ἴδε ἀριθ. 6).

Ὁλόκληρος σειρὰ κρανίων παρισταμένων φωτογραφικῶς ἐν τῷ πολυτελεῖ χάρτῃ τῆς ρηθείσης διατριβῆς, λίαν σαφῶς δεικνύει τὸν βαθμὸν τῆς συγκεράσεως τοῦ αἵματος τῶν Συγγαλέζων τῶν Βεδδῶν, ἐκ ταύτης τῆς ἐπιμιξίας καταφαίνεται, μεταβάλλεται τὸ σχῆμα καὶ τὸ μέγεθος τοῦ κρανίου ἀμφοτέρων.

Ἡ γλῶσσα τῶν Βεδδῶν εἶνε ὀλίγιστον ἀνεπτυγμένη καὶ ὅλως ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν πτωχὴν αὐτῶν περὶ κόσμου γνῶσιν. Αὕτη εἶνε λίαν ἁπλῆ καὶ ἔχει ὀλιγίστους τύπους πρὸς ἔκφρασιν ἕνεκα αὐτοῦ τοῦ πνευματικοῦ βίου τῶν Βεδδῶν, ὄντως λίαν πτωχοῦ. Αἱ πλεῖσται λέξεις ἐδανείσθησαν παρὰ τῆς διαλέκτου τῶν Συγγαλέζων, ἐν τούτοις οἱ Βέδδαι δίδουσιν εἰς τὴν ξένην λέξιν τοιαύτην πρωτότυπον ὄψιν, ὥστε καὶ αὐτοὶ οἱ Συγγαλέζοι δὲν δύνανται νὰ ἐννοήσωσι τὴν λέξιν ἥτις ἐλήφθη ἐκ τῆς γλώσσης των. Αἱ ἱστορικαί, γλωσσολογικαί, καὶ ψυχολογικαὶ μελέται καταδεικνύουσιν ὅτι ἡ ἀρχικὴ γλῶσσα τῶν αὐτοχθόνων κατοίκων τῆς νήσου Κεϊλόνης τῶν Βεδδῶν δὲν ἔχει τι κοινὸν μετὰ τῆς τῶν Σιγγαλέζων, καὶ ὅτι μόνον μετὰ τὴν κατοχὴν τῆς νήσου ὑπὸ τῶν τελευταίων ἡ γλῶσσα τῶν κατατητῶν ἤρξατο νὰ μεταδίδηται εἰς τοὺς ὑποδουλωθέντας, τῶν ὁποίων ἡ γλῶσσα ἕνεκα τούτου λίαν μετεβλήθη. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶνε οὕτω αυμαστόν, ἀξιοθαύμαστον ὅμως εἶνε τὸ περιτατικὸν ὅτι αἱ οἰκογένειαι τῶν αὐτοχθόνων Βεδδῶν ἂν καὶ δὲν ζῶσι μακρὰν ἀλλήλων δὲν δύνανται νὰ συνενοηθῶσι πρὸς ἀλλήλας. Ὁ χωριστὸς βίος ἐν ἑκάστῃ οἰκογενείᾳ ἐμόρφωσε χωριστὴν ἰδιαιτέραν διάλεκτον, ἥτις ἐν ταῖς λεπτομερείαις δὲν ἐννοεῖται ὑπὸ τῶν λοιπῶν οἰκογενειῶν. Οὗτοι δὲν ἔχουσιν ὀνόματα, ἀλλ' ὀνομάζονται μεταξὺ ἀλλήλων οὕτω· «γέρων, νέε, μικρέ, μεγάλε, κτλπ. Οὗτοι δὲν γινώσκουσι νὰ ἀριθμῶσι, διὰ τοῦτο δὲν ἐννοοῦσιν ὅταν ἐρωτήσῃ τις αὐτοὺς περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῆς οἰκογενείας των. Ἐὰν δέ τις ἔτι λεπτομερέστερον ἐξηγήσῃ αὐτοῖς τί ζητεῖ νὰ μάθῃ περὶ τῆς οἰκογενείας των, οὗτοι σκέπτοντοι χρόνον τινα καὶ ἔπειτα προφέρουσιν ἔκ, ἔκ, ἔκ καὶ οὕτω καεξῆς, ὅπερ δηλοῖ εἷς, εἷς, εἷς κτλ. Μὴ ἐννοοῦντες δὲ τοὺς ἀριθμούς, οὗτοι δὲν γινώσκουσι καὶ πόσων ἐτῶν εἶνε. Εἷς γέρων ἐρωτηθεὶς πόσων χρόνων εἶνε, ἀπεκρίθη, «εἶμαι πολὺ γέρων, ἕτερος δὲ εἰς τὴν παρομοίαν ἐρώτησιν μετὰ θαυμασμοῦ ἀπεκρίθη· «τοιοῦτος ὀρεσίβιος ἄνθρωπος, οἷος εἶμαι ἐγώ, δύναταί ποτε νὰ γνωρίζῃ πόσα ἔτη ζῇ». Φυσικὸν φαίνεται ὅτι παρ' αὐτοῖς αἱ περὶ μεγέθους καὶ ἀποστάσεως παραστάσεις εἶνε λίαν ἀόριστοι. Ὁ χρόνος παρ' αὐτοῖς δὲν ὑπολογίζεται καθ' ἡμέρας, μῆνας καὶ ἔτη. Τὰ διάφορα συμβάντα τοῦ βίου αὐτῶν ὁρίζονται διὰ τῆς ἐπανόδου τῆς σελήνης εἰς τὴν αὐτὴν φάσιν, ἀλλὰ περὶ τῶν διαδοχικῶν ἐτῶν πρακτικώτερον εἶνε νὰ μὴ ἀναφέρῃ τις εἰς αὐτοὺς διότι δὲν δύνανται νὰ τὸν ἐννοήσωσιν.

Ἐξ ὅλης τῆς διηγήσεως τῶν ἀδελφῶν Σαραζὲν περὶ τούτου τοῦ λαοῦ δύναταί τις νὰ συμπεράνῃ ὅτι ἡ περὶ τοῦ κόσμου ἔννοια τῶν Βεδδῶν εἶνε λίαν περιωρισμένη. Ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των οὕτω καὶ ἐκ τοῦ μικροῦ κρανίου των δῆλον γίνεται ὅτι οὗτοι δὲν εἶνε κατάλληλοι πρὸς τὴν ἐκπολίτισιν, οὐδ' ἐὰν ἀποσπασθῶσι τοῦ προσφιλοῦς των ἐνδιαιτήματος, τῶν ὀρέων καὶ τῶν δασῶν δύνανται νὰ ἐξημερωθῶσιν. Ἐπὶ πεντήκοντα ἔτη ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις ὑπὸ τὴν ὁποίαν ὑπάγεται ἡ νῆσος Κεϊλόνη, καταγίνεται νὰ ἐξημερώσῃ αὐτοὺς καὶ ἐπίτηδες ἀνάγκαζεν αὐτοὺς νὰ φοιτῶσιν εἰς τὰ δι' αὐτοὺς ἀνοιγέντα σχολεῖα, ἀλλὰ εἰς μάτην, διότι οἱ Βέδδαι παντοιοτρόπως κατορθοῦντες νὰ ἀποφεύγωσι τῆς δίκης αἰχμαλωσίας, ἐγκλείσεως ἐν τοῖς σχολείοις κατέφευγον εἰς τὰ ὄρη καὶ ἐκεῖ ἐκρύπτοντο. Ἐν γένει. ὁ χαρακτὴρ τῶν αὐτοχθόνων Βεδδῶν δύναται νὰ παρασταθῇ διὰ τῶν ἀκολούθων λέξεων· ἀμεριμνησία καὶ ἱκανότης περὶ τὸ ἐξαρκεῖσθαι μὲ ὀλίγιστα χρειώδη τοῦ βίου, πραότης ἔρως τῆς ἐλευθερίας καὶ μὴ ἀνοχὴ οἱασδήποτε προσβολῆς, ἄγνοια τοῦ ψεύδους, τιμιότης καὶ ἐγκαρδιότης, εὐγνωμοσύνη καὶ συμπάθεια, ἀνδρικὴ ἀμύνη κατὰ τῶν ἐχθρῶν, καὶ καρτερία εἰς τὰς δυστυχίας καὶ ἀσθενείας..

Δὲν δύναταί τις νὰ ἀμφιβάλλῃ ὅτι αἱ περὶ τούτου τοῦ λαοῦ διηγήσεις τῶν ἀδελφῶν Σαραζὲν εἶνε πλασταὶ καὶ ὑπερβολικαί, διότι εἶνε ἀρκετὰ λεπτομερεῖς, πρὸς δὲ τούτοις ἐπιβεβαιοῦνται ὑπὸ τῶν κοσμούντων τὸ ρηθὲν βιβλίον φωτογραφικῶν εἰκόνων, τὰς ὁποίας λεπτομερῶς ἐὰν περιεργασθῇτις, τὴν αὐτὴν ἔννοιαν θὰ συλλάβῃ. Ἐπὶ τοῦ προσώπου τῶν Βεδδῶν εἶνε εἰκονισμένη ἡ πραότης καὶ εἰλικρίνεια. Ὁ αὐτόχθων Βέδδας διάγει ἐν αὐστηρᾷ μονογραφίᾳ. Οἱ ἐρχόμενοι εἰς γάμου κοινωνίαν προσδένονται τοὺς μηροὺς διὰ λεπτοῦ ῥλοιοῦ δένδρου, ὅπερ δηλοῖ ὅτι τοῦ λοιποῦ ἀποκλειστικῶς ἀνήκουσιν ἀλλήλοις. Πρὸς τὰ τέκνα των διάκεινται λίαν φιλοστόργως, πρὸς δὲ τὰς γυναῖκας των ζηλοτύπως ἂν καὶ σπανιώτατα ἀπαντᾷ παρ' αὐτοῖς ἡ ἀπιστία περὶ τὴν εὐνήν. Ὁ ἀπατεὼν ὡς καὶ ὁ κυνηγὸς ἐν διαμερίσματι τοῦ δάσους ἀνήκοντι ἑτέρῳ, τιμωροῦνται διὰ θανάτου. Οὕτως εἰπεῖν παρ' αὐτοῖς ἀπαντᾷ μόνον τὸ πλημμέλημα τῆς ἐπιβάσεως εἰς ξένον τμῆμα τοῦ δάσους πρὸς θήραν. Κατὰ τὸν χαρακτῆρα του ὁ Βέδδας μετὰ φόβου ἀναστρέφεται πρὸς ἐκεῖνον ὅστις τολμήσῃ νὰ ἐξιχνιάζῃ τὸν καθημερινόν του βίον, φοβεῖται δὲ

τὰ μέγιστα τοὺς Εὐρωπαίους οἵτινες ἐπιθυμοῦσι νὰ τὸν ἐκπολιτίσωσιν. Ἐν πρώτοις ὁ Βέδδας ἅμα ἴδῃ λευκόν τινα ταρασσεται καὶ μετὰ δυσκολίας ἀπαντᾷ εἰς τὰς ἐρωτήσεις ἢ ἀκριβέστερον εἰπεῖν, δὲν ὁμιλεῖ ἀλλὰ μαίνεται. Δυστυχία εἰς ἐκεῖνον τὸν περιηγητὴν ὅστις τολμήσῃ νὰ περιγελάσῃ τὸν Βέδδαν, ἀλλὰ ἠπίως μετ' αὐτοῦ ἀναστρέφεται οὐδὲν κακὸν θὰ πάθῃ. Οὗτος τοσοῦτον σιγανὰ διαλέγεται ὥστε μετὰ δυσχερείας δύναταί τις νὰ ἀκούσῃ τὴν φωνήν του. Οἱ προπάτορες ἡμῶν πιθανῶς δὲν ᾐσθάνοντο τὴν ἀνάγκην νὰ ἐκφράζωσι τὰς ἰδέας των γοερῶς, ἀλλὰ καὶ τὶς ἡ ἀνάγκη νὰ φωνάζῃ ὁ Βέδδας, ὁπότε ἐν τοσοῦτον στενῶς ἡνωμένῃ οἰκογενείᾳ οἷος δήποτε ἦχος ἤδη δύναται νὰ παριστᾷ ὁλόκληρον ἔννοιαν καὶ οὐ μόνον ὁ ἦχος ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ βλέμμα καθίσταται καταληπτὸν εἰς τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας.

Ἐν γένει δυνατὸν εἰπεῖν ὅτι αἱ σχέσεις τῶν Βεδδῶν πρὸς τοὺς εὐρωπαίους, οἵτινες σπανίως κατορθώνουσι νὰ εἰσχωρήσωσιν ἕως εἰς τὰς ἀποκέντρους κατοικίας αὐτῶν, εἶνε καλλίτεραι ἢ αἱ σχέσεις πρὸς τοὺς Σιγγαλέζους. Οἱ τελευταῖοι περιφρονοῦσι τοὺς Βέδδας καὶ διάκεινται πρὸς αὐτοὺς ὑπερβολικῶς. Ἕνεκα δὲ τούτου οἱ Βέδδαι λίαν ἀποστρέφονται τοὺς Σιγγαλέζους οὓς ναφνεύσωσι δὲν θεωροῦσι τὴν πρᾶξιν ταύτην ἐπιλήψιμον, ἀπ' ἐναντίας ἐγκαυχῶνται. Οἱ Βέδδαι δὴν ἔχουσιν ἔννοιαν περὶ θρησκείας. Οὗτοι οὐδὲν γινώσκουσι περὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ Θεοῦ, τῶν ἀγαθῶν καὶ πονηρῶν πνευμάτων, δὲν καταγίνονται εἰς τὴν μαγείαν ὥστινες ἄγριοι λαοί, δὲν διακρίνουσι συνήθη φαινόμενα τῆς φύσεως ἀπὸ τῶν σπανίως συμβαινόντων, ἢ κάλλιον εἰπεῖν οὐδόλως ἐφιστῶσι τὴν προσοχήν των εἰς αὐτά, ὡς ὁ ἵππος ὅστις ἀταράχως βόσκει καὶ ἐν ἰσχυρᾷ καταιγίδι. Ὑπὸ ταύτην τὴν ἔποψιν ὁ Βέδδας ἵσταται κατώτερον τῶν λοιπῶν ἀγρίων λαῶν, τῶν ὁποίων ἡ φαντασία ἐπεννόησεν ὁλόκληρον ἱεραρχίαν πνευμάτων ἀγαθῶν τε καὶ πονηρῶν, διοικούντων τὸν κόσμον. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον οἱ ἄγριοι λαοὶ ἐξηγοῦσι τὰ ἀσυνήθη φαινόμενα τῆς φύσεως, ἐν ᾧ ὁ Βέδδας παρέρχεται αὐτὰ ἄνευ προσοχῆς. Οἱ Βέδδαι δὲν πτοοῦνται τὸν θάνατον οὐδὲ ἀνησυχοῦσι περὶ τοῦ πέραν τοῦ τάφου βίου, τοὺς συγγενεῖς των ἀποθανόντας δὲν θάπτουσιν, ἀλλ' ἐγκαταλείπουσιν αὐτοὺς ἐν ᾧ τόπῳ ἀπέθανον, οὗτοι δὲ μόνον μεταβάλλουσι τὸν τόπον τῆς κατοικίας των. Ἕνεκα τοῦ παρὰ τοῖς Βέδδαις ἐθίμου νὰ ἐγκαταλείπωνται οἱ θανόντες ἄταφοι, οἱ ἀδελφοὶ Σαραζὲν εἶχον εἰς τὰς χεῖρας των τλούσιον ὑλικὸν ἐκ σκελετῶν καὶ κρανίων τῶν αὐτοχθόνων πρὸς συγκριτικὴν μελέτην τοῦ λαοῦ τούτου πρὸς τοὺς μιγάδας. Οὗτοι οἱ συγγραφεῖς ἐν τῷ προσδιορισμῷ τοῦ τύπου τούτου τοῦ αὐτόχθονος ἀκριβῶς διέκρινον αὐτὸν ἀπὸ τοῦ τύπου ἐκείνου τῶν Βεδδῶν, οἵτινες ὡς ἐκ τῆς γειτνιάσεως πρὸς τοὺς Σιγγαλέζους καὶ ἀπαραιτήτου πρὸς αὐτοὺς ἐπιμιξίας τε καὶ ἐπιγαμίας ἀπώλεσαν τὴν καθαρότητα τοῦ αἵματός των ἐδέχθησαν τὰ ἔθιμα, ἤθη καὶ ἐλαττώματα αὐτῶν, ἅτινα κατὰ πολὺ ἠμαύρωσαν τὸν ἀρχικὸν ἁγνὸν χαρακτῆρα των, ἠμαύρωσαν ἀκριβῶς ἐκείνας τὰς ἰδιότητάς των, αἵτινες διεγείρουσι τὸ ἐνδιαφέρον παρὰ τῷ ἐξερευνητῇ

Περὶ τούτου τοῦ λαοῦ διηγοῦνται οἱ ἀρχαῖοι συγγραφεῖς, ἐκ τῶν διηγήσεων τῶν ὁποίων γίνεται δῆλον, ὅτι οἱ Βέδδαι ἔζων καὶ κατὰ τὸν πανάρχαιον τρόπον καθ' ὃν καὶ τὴν σήμερον. Πρὸ 2400 ἐτῶν περίπου 400 ἔτη πρὸ Χριστοῦ, ὁ Κτησίας, ἰατρὸς τοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν Ἀρταξέρξου, περιέγραψε λαόν τινα ζῶντα ἐν Ἰνδίᾳ, ὃν εἰκονίζει ὡς ἑξῆς· «Οἱ αὐτόχθονες, κληθέντες, πυγμαῖοι, εἶνε λίαν μικροὶ τὸ ἀνάστημα, φοβεροὶ τὴν ὄψιν, ὁλόγυμνοι μὲ μακρὰν πυκνὴν κόμην, λίαν ἐπιτήδειοι περὶ τὸ χαιρετίζεσθαι, τὸ τόξον καὶ ἐν γένει λίαν πραεῖς καὶ τίμιοι ἄνθρωποι».

Ὁ Πτολεμαῖος κατὰ τὸν δεύτερον μετὰ Χριστὸν αἰῶνα ἐπίσης ἀναφέρει περὶ ἀγρίου τινος λαοῦ, ζῶντος ἐν Ἰνδίᾳ, ὃν χαρακτηρίζει ὡς ἑξῆς· «μικρὸς ὢν τὸ ἀνάστημα, ἔχει τὴν ῥῖνα πλατεῖαν, τὸ πρόσωπον ἐπίπεδον καὶ τὴν κόμην μακρὰν καὶ πυκνήν». Οὗτος καλεῖ τοὺς ἀγρίους τούτους Βεζέδες, ὅπερ, ἀναμφιβόλως, εἶνε τὸ αὐτὸ μὲ **Βέδδαι**. Ἐν Ἰνδίᾳ οὗτος ὁ λαὸς ὡς ἐκ τῆς ἐπιμιξίας ἠλλοιώθη ἢ παντελῶς ἐξέλιπεν, ἐν δὲ τῇ Κεϊλόνῃ τὰ λείψανα αὐτοῦ διεσώθησαν μέχρι τῆς σήμερον ἀνερχόμενα εἰς δύο χιλιάδας περίπου ψυχάς. Κατὰ τὸν τέταρτον μετὰ Χριστὸν αἰῶνα ὁ Παλλάδιος ἐν τῇ περὶ Ἰνδίας πραγματείᾳ του ἐπίσης ἀναφέρει περὶ ἑνὸς ἀγρίου λαοῦ Βεδάδης. Ἡ περιγραφὴ τοῦ λαοῦ τούτου κατὰ πολλὰ ὑπομιμνήσκει τὴν ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν Σαραζὲν περιγραφὴν τῶν Βεδδῶν. Οἱ σύγχρονοι ἡμῶν Βέδδαι ἀναμιμνήσκουσιν ἡμῖν οὐ μόνον τὸν βίον τῶν ἡμετέρων προγόνων οἰκησάντων τὴν Ἰνδίαν, τὴν κοιτίδα τῶν εὐρωπαϊκῶν λαῶν, ἀλλὰ καὶ ἐν γένει τὸν βίον τῶν ἡμετέρων προπατόρων, τῶν ὁποίων ὁ ἐν Ἐδὲμ βίος, κατὰ τὴν περιγραφὴν τοῦ Μωϋσέως, κατ' ὀλίγον μόνον διαφέρει τοῦ τρόπου τοῦ ζῆν τοῦ σημερινοῦ αὐτόχθονος Βέδδου. Καὶ πραγματικῶς. Οἱ προπάτορες ἡμῶν ἦσαν γυμνοί, ἐτρέφοντο διὰ καρπῶν, ἦσαν ἄγνοι καὶ ἀναμάρτητοι, δὲν ἐγίνωσκον τὸ κακόν, ἔζων χωρὶς νὰ ἔχωσιν ἀνάγκην τῆς καλλιεργείας τῆς γῆς, ἑπομένως ἔζων ἄνευ τινος πολιτισμοῦ, ὡς σήμερον ἐννοοῦσι τὴν λέξιν ταύτην. Μετὰ δὲ τὴν πτῶσιν των οὗτοι ἐγνώρισαν τὸ αἴσθημα τῆς αἰδοῦς καὶ κατ' ἀρχὰς ἐνεδύθησαν μὲ φύλλα

συκῆς, εἶτα δὲ περιεκαλύπτοντο διὰ δερμάτων ζώων, ἐπεδόθησαν εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς καὶ ἐξεπολιτίσθησαν.

(Ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ).

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ

Μεγίστη εὐγνωμοσύνη ὀφείλεται εἰς τὸν κ. Δ. Οἰκονόμου καθηγητὴν τοῦ ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, ὅστις συνετέλεσε τὰ μέγιστα, ὅπως ἀποδοθῶσι τὰ ἐν Καστελλορίζῳ εὑρεθέντα νομίσματα τοῦ Ἀρταφέρνους σατράπου τῆς Λυκίας ἐν τῷ ἡμετέρῳ ἐθνικῷ μουσείῳ. Δὲν εἶνε δὲ ἀπορίας ἄξιον νὰ θαυμάσῃ τις πῶς εὑρέθησαν ἐν τῇ νέᾳ Κισθίνῃ (κοιν. Kastellaroso) διότι ἡ εἰρημ νη νῆσος εἶνε κατάμεστος ὅσον οὐδεμία ἄλλη τῶν Σποράδων ἀρχαιοτήτων περὶ ὧν ἐπιφυλασσόμεθα νὰ πραγματευθῶμεν ἐν οἰκείῳ τόπῳ. Ἡ στήλη τοῦ Ποιμενίου ἔχει ὕψος 92 ποδῶν καὶ περιφέρειαν 27 1)2 εἰς τὴν βάσιν.

Οἱ Γάλλοι μετέφερον ἐκ Θηβαΐδος (τῆς Αἰγύπτου) εἰς Παρισίους στήλην ἐκ γρανίτου ἐρυθροῦ 97 ποδῶν ὕψους, καὶ σταθμίζουσαν 235 τόνους. Τὰ ἀρχιτεκτονικὰ μνημεῖα τῶν Θηβαΐδων εἶνε (καίτοι ἐρειπωμένα) τὰ μεγαλοπρεπέστατα τοῦ κόσμου, ἐξ ὧν σώζεται καὶ μία στύλη παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Νείλου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπὶ τῆς πλατείας Μαχμοὺτ καλουμένης, 92 ποδῶν ὕψους τῆς δὲ περιφερείας 19 ποδῶν.

ΧΑΡΑΚΤΗΡ ΚΛΗΡΙΚΩΝ

Καθολικός τις ἱερεὺς, εὑρισκόμενος ἐν ἀθλίᾳ οἰκονομικῇ καταστάσει, κατέφυγεν εἰς ἕτερον ἱερέα τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας, παρακαλῶν αὐτὸν ὅπως ἔλθῃ ἀρωγὸς εἰς τὰς οἰκογενειακὰς αὐτοῦ δυσχερείας.

Ἀλλὰ ἅτε μὴ εὑρόντος τοῦ Δυτικοῦ ἱερέως παρήγγειλεν εἰς τὸν ὑπηρέτην αὐτοῦ, ὅπως εἴπῃ εἰς τὸν κύριόν του ἐπιστρέφοντα τὸν σκοπὸν τῆς ἐπισκέψεώς του.

Ὄντως μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ κυρίου του ὁ ὑπηρέτης ἀνήγγειλε πάντα ὅσα τῷ εἶπεν ὁ Καθολικός. Ἀγανακτῶν δὲ ὁ Δυτικὸς ἱερεὺς ἔγραψε ἐπὶ τῆς εἰσόδου τῆς οἰκίας του te ignosco (δὲν σὲ γνωρίζω), καὶ συγχρόνως εἶπεν εἰς τὸν ὑπηρέτην του, ὅτι ἐὰν ἐπανέλθῃ ὁ καπουτσῖνος νὰ τῷ δείξῃ τὰ ἐπὶ τῆς εἰσόδου γραφόμενα.

Ὅθεν τῇ ἐπομένῃ ἐρχομένου τοῦ καπουτσίνου τῷ ἔδειξεν ὁ ὑπηρέτης τὰ ἐπὶ τῆς εἰσόδου γραφόμενα. Ὁ καπουτσῖνος ὅμως ἀντὶ ν' ἀπέλθῃ εἶπεν εἰς τὸν ὑπηρέτην ἀγνοοῦντα τὰ γραφόμενα, ὁ κύριός σου γράφει, νὰ μοὶ ἀποδώσῃς πάντα ὅσα εὑρίσκονται ἐν τῇ κουζίνᾳ χοιρομήρια, ἅτινα ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ καὶ ἀπῆλθεν. Ἤδη πότερος ἐκ τῶν δύο εἶνε ὁ μᾶλλον κατάκριτος, ἀφίεται εἰς τὴν κρίσιν ἑκάστου ἀναγνώστου ἡμῶν.

ΤΟ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ

Ὁ κ. Σταμπούλωφ Πρωθυπουργὸς ἔτι ὢν τῆς Βουλγαρίας, κατώρθωσε νὰ ἐφεύρῃ μέσα πρὸς ἵδρυσιν ἀνωτάτης σχολῆς ἐν Σοφίᾳ ἣν καὶ ἐκάλεσε πανεπιστήμιον. Κατ' ἀρχὰς ἐν τῇ Σχολῇ ἐδιδάσκετο μόνον ἡ βουλγαρικὴ καὶ ἡ παλαιοβουλγαρικὴ (ὡς στέργουσιν νὰ ὀνομάζωσιν αὐτὴν οἱ Βούλγαροι, οὐχὶ ὅμως πραγματικῶς, διότι αὕτη εἶνε παλαιὰ Σλαβωνική, ἐνῷ οἱ Βούλγαροι τὸ πάλαι ἐλάλουν τὴν ταταρικὴν) φιλολογίαν. Μετὰ ταῦτα προσετέθη ἡ διδασκαλία τῶν φυσικομαθηματικῶν καὶ τῆς νομικῆς. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ Σχολὴ αὕτη ἦν καὶ εἶνε ἀτελεστάτη καὶ μόνον καταχρηστικῶς δύναται νὰ καλῆται πανεπιστήμιον, διότι οἱ ἐν αὐτῇ διδάσκοντες εἰσὶν οἱ ἴδιοι διδάσκαλοι τῶν γυμνασίων τῆς Σοφίας καὶ τινες ἐκδιωχθέντες τῆς Ῥωσσίας μηδενισταί. Πόσον καλῶς διδάσκονται αἱ ἐπιστῆμαι ἐν τῷ βουλγαρικῷ τούτῳ πανεπιστημίῳ καὶ τὰ λοιπὰ ἐν γένει μαθήματα ἐν τοῖς γυμνασίοις τῆς Βουλγαρίας δύναταί τις νὰ συμπεράνῃ ἐκ τοῦ ἀκολούθου περιστατικοῦ διὰ τὴν ἀλήθειαν τοῦ ὁποίου τελείως ἐγγυῶμαι ὡς ἀνακοινωθέν μοι παρὰ φίλου τὰ πρῶτα φέροντος ἐν τοῖς ἐν Βουλγαρίᾳ ἐκπαιδευτικοῖς καὶ ἐκδίδοντος τὸ περιοδικὸν «Βιβλιοθήκην». Ὁ ἐν Γερμανίᾳ καθηγητὴς τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν Λάγκε ἐζητήσατο διὰ μέσου τοῦ κόμητος Δὲ-Φορὰς, αὐλάρχου τοῦ πρίγκιπος Φερδινάνδου, ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας, παρ' αὐτοῦ τοῦ ἡγεμόνος μίαν ἐντομολογικὴν συλλογὴν τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ ἀπαντώντων ἐντόμων. Ὁ ἡγεμὼν ἀπετάθη τῷ ὑπουργῷ τῆς παιδείας, ὅστις μετακαλεσάμενος τὸν πρύτανιν τοῦ οὕτω καλουμένου πανεπιστημίου, ἐκοίνωσε τὴν διαταγὴν τοῦ ἡγεμόνος. Ὁ κ. Ἀγούρας, πρύτανις τοῦ πανεπιστημίου εὐσυνειδήτως ὡμολόγησεν ὅτι οὐ μόνον ἐν τῷ πανεπιστημίῳ, ἀλλ' οὐδὲ ἐν τοῖς γυμνασίοις ἐγένετο τοιαύτη συλλογή. Τοιουτοτρόπως ὁ ἡγεμὼν Φερδινάνδος ἔμεινεν εἰς τὰ κρύα τοῦ λουτροῦ καὶ ἀπήντησεν εἰς τὸν καθηγητὴν ὅτι δὲν δύναται νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν αἴτησιν ἕνεκα ἐλλείψεως πάσης συλλογῆς. Τὸ περιστατικὸν τοῦτο προὐξένησε κακὴν ἐντύπωσιν εἰς τοὺς Γερμανοὺς ἐπιστήμονας, οἵτινες κατ' ἔτος κατὰ δεκάδας ξεφουρνίζουν καὶ καὶ στέλλουν εἰς τὴν Βουλγαρίαν βουλγάρους ἡμιμαθεῖς, ἐφοδιάζοντες προηγουμένως αὐτοὺς ἀνεξετάστως ἐπὶ τῇ ἐλπίδι μόνον ὅτι οὗτοι ἀποκαταστηθέντες ἐν Βουλγαρίᾳ τελειοποιηθήσονται ἐν ταῖς ἐπιστήμαις ἃς ἤκουσαν (χωρὶς ὅμως νὰ φοιτῶσιν ἐν τοῖς πανεπιστημίοις), πιθανῶς ἐν τοῖς ζυθοπωλείοις, μὲ φαιδρὰ καὶ πλατιὰ διπλώματα μεγάλοις γράμμασι φέροντα τοὺς τίτλους· doctor philosophiae et magister pel. artium ἢ doctor juris prudentiae ἢ doctor medicinae.

Ε.Κ.Θ.

ΥΓΡΟΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΔΙΦΘΕΡΙΤΙΔΟΣ

Ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Νέου Χρόνου» ἐφημερίδος τῆς Πετρουπόλεως, ἐπισκεφθεὶς ἐπ' ἐσχάτων τὸ χημικὸν κατάστημα τοῦ κ. Σέριγγ ἐν Βερολίνῳ, καὶ παραστὰς εἰς τὴν δοκιμασίαν τοῦ τρόπου τῆς παρασκευῆς ἐν τῷ αἵματι τῶν ζώων ὑγροῦ ἐναντίου τῆς διφθερίτιδος, περιγράφει λεπτομερῶς τὸ ἰαματικὸν τοῦτο ὑγρόν. Ἡμεῖς συντόμως θὰ ἐκθέσωμεν περὶ τοῦ ὑγροῦ τούτου, ἀρυόμενοι τὰ περὶ τούτου ἐκ τῆς περιγραφῆς τοῦ ρηθέντος ἀνταποκριτοῦ. Ὁ ἐφευρὼν τὸ κατὰ τῆς διφθερίτιδος ὑγρόν, γερμανὸς Μπέριγγ, ἐνῷ ἐξήταζε τὸ αἷμα τῶν ὑγιῶν, ἀσθενησάντων καὶ ἀναρρωσάντων ἐκ τῆς διφθερίτιδος ζώων, κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἐν τῷ αἵματι τῶν ἀσθενησάντων ἅπαξ ἐκ τῆς διφθερίτιδος ζώων σχηματίζεται νέον τι στοιχεῖον ὅπερ δὲν εὑρίσκεται ἐν τῷ αἵματι ἐκείνων τῶν ζώων ἅτινα οὐδέποτε ἠσθένησαν ἐκ ταύτης τῆς ἀσθενείας, καὶ ὅτι τοῦτο ἀκριβῶς τὸ στοιχεῖον, ὅπερ αὐτὴ ἡ φύσις κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀσθενείας παράγει, εἶνε τὸ ἀντιφάρμακον τὸ φονεῦον τὰ μικρόβια τῆς διφθερίτιδος. Ὅταν ἡ φύσις καταφθάσῃ νὰ παράξῃ δι' ἀγνώστων ἡμῖν ἔτι χημικῶν μέσων ἐν τῷ αἵματι τῶν ἀσθενῶν ποσόν τι ἐκ τούτου τοῦ ἀντιφαρμάκου, ἱκανοῦ νὰ φονεύσῃ τὰ μικρόβια τῆς διφθερίτιδος, τότε ὁ ἀσθενὴς ἀναρρωνύει. Ὅταν δὲ τὰ μικρόβια τῆς διφθερίτιδος ὑπερισχύσωσι τοῦ ἀντιφαρμάκου τούτου, ὁ ἀσθενὴς ἀποθνήσκει. Τὸ περιστατικὸν τοῦτο λογικῶς ὡδήγησε τὸν Μπέριγγ εἰς τὸ νὰ πιστεύσῃ ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ αὐξηθῇ ἐν τῷ αἵματι τῶν ἀσθενούντων ἐκ τῆς διφθερίτιδος τὸ ποσὸν τοῦ ἰαματικοῦ τούτου στοιχείου, ἀφοῦ τεχνιέντως ἐξ αὐτοῦ εἰσαχθῇ ποσόν τι ἐν τῷ αἵματι. Ὁ τρόπος οὗτος εἶνε ἡ βάσις τῆς νέας θεραπείας τῆς διφθερίτιδος.

Παμπλήθη πειράματα (διότι κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην οἱ ἐπιστήμονες ἐδείχθησαν προφυλακτικώτεροι ἐξακολουθήσαντες αὐτὰ ἐπὶ 3 ἔτη καὶ εἶτα κοινοποιήσαντες τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐρευνῶν των), ὁριστικῶς κατέδειξαν ὅτι τὸ ρηθὲν στοιχεῖον, εἰσαγόμενον ἐν τῷ αἵματι τῶν ἀσθενούντων ζώων ἢ προσώπων οὐδεμίαν βλάβην ἐπιφέρει αὐτοῖς, οὐδὲν ἀλλοιοῦσα ἐν τῷ ὀργανισμῷ των, ἀλλὰ μόνον ριζηδὸν ἐξοντόνει τὸ δηλητήριον τῶν μικροβίων τῆς διφθερίτιδος. Τοῦτο εἶνε τὸ σπουδαιότατον.

Τὸ ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ Κὸχ ἐφευρεθὲν ἀντιφάρμακον καθ' ἑαυτὸ ἦτο ἰσχυρότατον δηλητήριον ὅπερ παρέλυεν ὑπηρεσίαν τινὰ ἐν ἐνεργείᾳ ὀργανισμοῦ, ὁ δὲ ὁρρὸς τοῦ Μπέριγγ εἶνε λίαν ἀβλαβὲς φάρμακον, δυνάμενον νὰ καταποθῇ ἢ νὰ εἰσαχθῇ ἐν μεγάλῳ ἢ μικρῷ ποσῷ ἐν τῷ αἵματι χωρὶς νὰ παρέξῃ οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον σημεῖον μεταβολῆς τινος ἐν τῷ ὀργανισμῷ. Τοῦτο τὸ ρευστὸν ὑπενεργεῖ μόνον ἐπὶ τῶν μικροβίων τῆς διφθερίτιδος οὐ μόνον παραλύων τὴν δηλητήριον ἐνέργειαν τῶν μικροβίων, ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸ αἷμα καθιστὸν ἀκατάλληλον πρὸς αὔξησιν αὐτῶν. Ἰδοὺ κατὰ τίνα τρόπον ὁ ὁρρὸς οὗτος παράγεται· Ἐν τῷ ἐργοστασίῳ τοῦ Σέριγγ ἐν Βερολίνῳ εἰσάγουσιν ἐπιτηδείως ἐν τῷ αἵματι τῶν ἵππων μικρόβια τῆς διφθερίτιδος ἐκ τῶν προτέρων συντηρούμενα καὶ πολλαπλασιαζόμενα ἐν τῷ ζωμῷ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὁποίου ταῦτα συναθροιζόμενα παριστάνουσιν ὕλην τινὰ ἀφροειδῆ κιτρινωποῦ ἀσπροδεροῦ χρώματος καὶ παρομοίαν μὲ τὴν μοῦχλαν. Ποσόν τι τοῦ δηλητηριώδους τούτου ἀφροῦ, διὰ κεντίσεως δι' ἰδιαιτέρας βελόνης εἰσάγεται εἰς μίαν τῶν φλεβῶν τοῦ ἵππου. Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται ἐπὶ τριακοντάκις ἐν ὡρισμένῳ τινὶ χρόνῳ. Ὡς φαίνεται, ὁ ἵππος ὑπ' αὐτῆς τῆς φύσεως προφυλάττεται ἀπὸ τῆς διφθερίτιδος, διότι ὀλίγοι ἵπποι ἀσθενοῦσιν ἐκ ταύτης τῆς ἀσθενείας καὶ ἀποθνήσκουσιν ἐξ ἑκατὸν εἷς μόνον. Οἱ πλείονες αὐτῶν λίαν ἡσύχως βόσκουσι καὶ φαιδρῶς ἄλλονται ἐν τῷ παρὰ τῷ ἐργοστασίῳ Σέριγγ λειμῶνι, ὅπου ἐπὶ τοῦ παρόντος εὑρίσκονται 60 ἐμβολιασθέντες ἵπποι. Ἐν τῷ αἵματι τῶν ἵππων ὁ σωστικὸς οὗτος ὁρρὸς τοσοῦτον ταχέως καὶ ἰσχυρῶς ἀναπτύσσεται, ὥστε μετὰ πέντε μῆνας ἀπὸ τῆς ἐμβολιάσεως τὸ αἷμα τῶν ἵππων ἤδη παράγει τὸ γνήσιον κατὰ τῆς διφθερίτιδος ἀντιφάρμακον, μετὰ δὲ ἓν ἔτος καθίσταται τὸ ἀναμφίριστον φάρμακον ἐναντίον αὐτῆς. Ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ πολλῶν περιέργων ἐν τῷ ἐργοστασίῳ τοῦ Σέριγγ ἐξ ἑνὸς ἵππου ἐξήχθη πλέον τῆς μιᾶς λίτρας αἷμα, χωρὶς ὁ ἵππος νὰ αἰσθανθῇ, ὡς εἰκάζεται, οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον ἄλγος, διότι οὐδὲ ἐκινήθη ὅτε τὸν ἐκέντησε δι' ἰδιαιτέρου ἐργαλείου, δι' οὗ τὸ αἷμα ἐπὶ τῆς ἀρτηρίας τοῦ λαιμοῦ συνηθροίσθη ἐντὸς ἑρμητικῶς κεκλεισμένης φιάλης. Ἐκ τοῦ ρηθέντος γίνεται δῆλον, διατί τόσον δυσκόλως οἱ ἰατροὶ θὰ προμηθεύωνται τὸ ἀντιφάρμακον, καὶ διατί τοῦτο πάντοτε θὰ εἶνε ἀκριβόν. Ἕκαστος ἵππος δέον νὰ τρέφηται ἰδιαιτέρως ἐν διαστήματι ἑνὸς περίπου ἔτους ἕως οὗ σχηματισθῇ ἐν τῷ αἵματί του τὸ ἀντιφάρμακον· ἐκτὸς δὲ τούτου ἕκαστος ἵππος δύναται νὰ δώσῃ μόνον 6,7 ἢ τὸ πολὺ 8 φιάλας αἵματος διὰ μιᾶς, χωρὶς νὰ βλαβῇ ἡ ὑγεία του, ἔπειτα δὲ πάλιν δέον νὰ τρέφηται ἰδιαιτέρως ἐπί τινας μῆνας ὅπως συμπληρωθῇ τὸ ἀπολεσθὲν αἷμα του. Ἐκτὸς τούτου οἱ ὑποβαλλόμενοι εἰς ταύτην τὴν ἐγχείρησιν ἵπποι δέον νὰ ὦσιν ὑγιεῖς καὶ ἄνευ τινος ἐλαττώματος, τοῦτο δὲ ὡς οἴκοθεν ἐννοεῖται, αὐξάνει τὸν ἀριθμὸν τοῦ κεφαλαίου, [illegible]

μένου πρὸς διατήρησιν τούτου τοῦ φορητοῦ καὶ ἐμψύχου φαρμακείου. Λέγουσιν ὅτι ὁ καθηγητὴς Μπέριγγ ποιεῖ ἐπὶ τοῦ παρόντος πειράματα ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ ἀντικαταστήσῃ τοὺς ἵππους διὰ τῶν ὄνων, οἵτινες εἶνε καὶ εὐθηνότεροι καὶ ἀνεκτικώτεροι, ἐν δὲ τῇ τροφῇ οὐχὶ τοσοῦτον ἀπαιτητικοί. Ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς μικρὸς σωλὴν ὀρροῦ πρὸς ἐμβολιασμὸν πέντε ἀσθενῶν τιμᾶται (ἢ ἀληθέστερον θὰ τιμᾶται μετὰ 2—3 μῆνας, ὅταν ἅπαντες οἱ ἑξήκοντα ἵπποι τοῦ σταύλου τοῦ Μπέριγγ θὰ ἀρχίσωσι νὰ δίδωσιν ὀρρὸν) 5—6 μάρκας γερμανικάς. Κατὰ πόσον εἶνε περίπλοκος ἡ παρασκευὴ τοῦ ἀντιφαρμάκου καὶ κατὰ πόσον ἀπαιτεῖται ἐπιμέλεια καὶ καθαριότης εἰς πᾶν ὅ,τι ἀναφέρεται πρὸς τὴν παρασκευήν του, ἤδη γίνεται δῆλον ἐκ τοῦ ὅτι ἕκαστος ἵππος καθ' ἑκάστην λίαν προσεκτικῶς ἐπισκέπτεται ὑπὸ τοῦ κτηνιάτρου, ὅστις ἐν ἰδιαιτέρᾳ «κλινικῇ» βίβλῳ σημειοῖ καὶ τὴν ἐλαχίστην μεταβολὴν ἐν τῇ θερμοκρασίᾳ καὶ τῇ καταστάσει τοῦ στομάχου αὐτοῦ. Ἄλλοτε εἶνε ἀδύνατος, διότι ἡ ἐλαχίστη ἀπροσεξία προξενεῖ μεγάλους κιδύνους εἰς τοὺς ἐμβολιασμένους ἐκ τοῦ serum καὶ μεταδίδει εἰς αὐτοὺς διαφόρους ἀσθενείας τοῦ ἵππου.

—.—

Ὀρρὸς ἐναντίον τοῦ τύφου

Ἀνακαλύψασα ἡ ἐπιστήμη τὸ κατὰ τῆς διφθερίτιδος φάρμακον, χωρεῖ γιγαντιαίοις βήμασιν εἰς τὰ ἐμπρός. Καὶ πράγματι. Ἀναγγέλλουσιν, ὅτι ὁ αὐτὸς καθηγητὴς Μπέριγγ κατώρθωσε νὰ προετοιμάσῃ serum πρὸς θεραπείαν τοῦ τύφου. Τὸ βακτηρίδιον τοῦ τύφου (bacilla) ἦν γνωστὸν ἀπὸ πολλοῦ χρόνου μόνον δὲν ἦτο γνωστὸν τέως τὸ μέσον πρὸς ἐξόντωσιν αὐτοῦ. Ἐὰν ἐπιβεβαιωθῇ ἡ εἴδησις αὕτη, θ' ἀνοιγῇ εὐρὺ στάδιον πρὸς παρασκευὴν serum διὰ τὴν θεραπείαν καὶ τῶν λοιπῶν φοβερῶν ἀσθενειῶν.

ΠΑΙΔΕΣ ΕΝ ΑΓΡΙΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙ.

Ἐν Ἰνδίᾳ πολλάκις συμβαίνει νὰ εὑρεθῶσι παῖδες ἐν ἀγρίᾳ καταστάσει, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἀνατραφέντα διὰ γάλακτος τῶν ἀγρίων ζώων. Ἀξιοπερίεργοι εἶνε δύο περιπτώσεις εὑρέσεως ἀγρίων παίδων ἐν Βεγγάλῃ, ὡς ἀναφέρει τὸ περιοδικὸνglobus). Τὸ περιοδικὸν τοῦτο τοῦ ἀνθρωπολογικοῦ συλλόγου ἐν Βομβάῃ διηγεῖται ὅτι, κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1893 ἔτους εἷς κῆρυξ ἐκ τῆς αἱρέσεως Σοματζῆ ἐπεσκέφθη τὴν πόλιν Γιαλπαγγούραν βορειανατολικῶς τῆς Ἀνατολικῆς Ἰνδίας κειμένην καὶ εὗρε περιπλανώμενον ἀνὰ τὰς ὁδοὺς ἐν ὀκταετὲς κοράσιον, ὅπερ ἐτρέφετο ἐκ τῶν ῥιπτομένων εἰς τὰς ὁδοὺς ἀποφαγίων, καὶ διενυκτέρευεν ἐν τῷ δάσει ἐν ὑπαίθρῳ. Ἐκ τῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ προσώπου του ἐφαίνετο ὅτι τοῦτο κατάγεται ἐκ τῆς φυλῆς Χίλ. Ὅτε ἦτο τριετές, οἱ ἐργάται τῶν φυτειῶν τοῦ τεῖου εὗρον αὐτὸ ἐν σπηλαίῳ, ἐν ᾧ διητᾶτο μετὰ μεγάλης θηλείας ἄρκτου καὶ ἀποσύραντες αὐτὸ ἐκεῖθεν ἐξεπλάγησαν κατὰ πολύ, διότι τοῦτο τοὺς ἔδακνε, τοὺς ἐτσουγγράνιζε, ὠρύετο καὶ κατὰ πάντα ὂν ὅμοιον μὲ ἄγριον θηρίον. Αἱ ἐπιτόπιοι ἀρχαὶ παρέδωκαν αὐτὸ πρὸς περίθαλψιν εἰς τὸ ἐν τῇ πόλει Γιαλπαγγούρᾳ νοσοκομεῖον, ὅπου μετὰ μεγάλης δυσκολίας ἠδυνήθησαν νὰ τὸ ξεσυνειθίσουν ἀπὸ τὰς ἕξεις καὶ τοὺς τρόπους τῶν ἀγρίων ζώων. Ἤρξατο νὰ μανθάνῃ νὰ περιπατῇ ὀρθοποδητεί, ἐνῷ πρότερον ἐβάδιζε τετραποδητεί, ἔμαθε να τρώγῃ καὶ νὰ πίνῃ ὡς ἄνθρωπος, ἀλλὰ δὲν ἐδείκνυεν οὐδεμίαν ἱκανότητα πρὸς τὸ ὁμιλεῖν. Ὡς ἀνεπίδεκτον θεραπείας τοῦτο τὸ κοράσιον ἀπελύθη τοῦ νοσοκομείου καὶ τότε ὁ ρηθεὶς κῆρυξ τὸ συνήντησεν ἐν τῇ ὁδῷ τῆς Γιαλπαγγούρας. Οὗτος μετέφερε τὸ κοράσιον εἰς τὴν Καλκοῦταν, καὶ παρέδωκεν αὐτὸ εἰς ἓν ἐκπαιδευτήριον τῆς αἱρέσεώς του. Μεθ' ὅλας ὅμως τὰς προσπαθείας τῶν διδασκάλων τὸ κοράσιον δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐκμάθῃ τὴν ὁμιλουμένην γλῶσσαν. Τοῦτο ἔμαθε μόνον νὰ γελᾷ, καὶ πάντοτε ἐγέλα ὁσάκις τῷ παρέθετον τὴν τροφήν. Πάντοτε ἐδυσκολεύετο εἰς τὸ περιπατεῖν ὀρθοποδητεί. Ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ κοράσιον περιθάλπεται ἔν τινι φιλανθρωπικῷ ἱδρύματι τῆς πόλεως Ἄγραμ, ὅπου διὰ τῆς βοηθείας τῶν ἰατρῶν σπουδάζουσι νὰ ἀποδώσωσιν εἰς τὸ ἀτυχὲς τοῦτο πλάσμα τὴν ἀνθρωπίνην μορφήν.

Ἑτέρα οὐχ ἧττον ἀξιοπερίεργος εὕρεσις ἔλαβε χώραν κατὰ τὸν Φεβρουάριον ἐνεστῶτος ἔτους, ἐν τῇ πόλει Μπατσιπούρ. Κυνηγός τις ὀνόματι Σεμινδὰρ Μπαμποῦ Μπαγελοῦ Σιγγ ἀπελθὼν πρὸς θήραν οὐ μακρὰν τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ Δαλζιμσαράι παρετήρησεν ὅτι ταχέως ἐκρύβη ἐν τοῖς θάμνοις γυμνόν τι ἀνθρώπινον ὄν. Συλλαβὼν αὐτὸ εἶδεν ὅτι τοῦτο ἦτο ἓν δεκατετραετὲς μειράκιον, μὴ δυνάμενον νὰ ὁμιλῇ. Ἀφοῦ μετέφερε τὸ μειράκιον εἰς τὴν Μπατσιμούρ, τοῦτο ἠρνεῖτο νὰ τρώγῃ βρασμένην τροφήν, τρῶγον μόνον ὠμὸν ἰχθῦν καὶ ζῶντας βατράχους καὶ ἰσχυρῶς ὠρύετο. Τὸ μικρὸν διατελὸν ἐλεύθερον, ἐτρέφετο διὰ βατράχων καί τινων ἑρπετῶν ἅτινα συνελάμβανε βαδίζον τετραποδητεὶ καὶ ἔπειτα πηδὸν ὡς γαλῆ ἥρπασε τὴν λείαν του διὰ τῶν ὀδόντων, ἣν παρευθὺς κατεβρόχθιζε. Βαθμηδὸν τὸ μειράκιον εἰθίσθη νὰ τρώγῃ βρασμένον ὀρύζιον, ἀλλὰ κατ' οὐδένα τρόπον ἠνείχετο νὰ φέρῃ ἐνδύματα, δι' ὧν ματαίως τὸ ἐνέδυον. Ἅπαξ ἀσθενῆσαν ἐκ τῆς χολέρας ἠδυνήθη νὰ ἐκφύγῃ τῶν χειρῶν τῶν ἐπιμελητῶν του καὶ ριφθὲν εἰς τὸν ποταμὸν ἔπινεν ὕδωρ ὡς τὸ ζῶον. Μέχρι τοῦδε οὐδὲν σημεῖον ἔδειξεν ἐξ οὗ δυνατὸν νὰ ὑποθέσῃ τις ὅτι θὰ

δυνηθῇ ποτε νὰ ἐκμάθῃ τὴν γλῶσσαν τοῦ τόπου. Οὐδεὶς ἠδυνήθη νὰ μάθῃ πῶς συνέπεσεν εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο ὅπου τὸ εὗρεν ὁ κυνηγός.

ΔΙΑΣΗΜΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΤΑΙ

Ὡς γνωστόν, ἡ Ἀμερικὴ βρίθει πάντοτε διαφόρων ἐπισημοτήτων. Ἐξ αὐτῆς προῆλθον καὶ οἱ διάσημοι πνευματισταί, ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁποίων ἐπὶ τοῦ παρόντος εἶνε ἀρκούντως μέγας. Μεταξὺ τούτων μείζονος δημοτικότητος ἀπολαύουσιν ὁ Professor Clifton ὁ Mister Teber καὶ ἡ Miss Lillian's. Ἡ τελευταία ὑπερβάλλει πάντας τοὺς λοιποὺς πνευματιστάς. Αὕτη εἶνε ἀμίμητος ἐν τῇ δεξιότητι τοῦ παριστάνειν τὰ πνεύματα ἐν ἀνθρωπίνῃ μορφῇ. Ἡ Οὐίλιαμς μετ' ἀσυνήθους εὐχερείας παριστάνει μὲ ἀνθρωπίνην μορφὴν τὰ παιδικὰ πνεύματα, ἅτινα συνήθως περιβάλλει διά τινος λευκῆς, διαφανοῦς ὕλης. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ πολυμήχανος αὕτη Ἀμερικανὶς θαυματοποιὸς περιέρχεται τὴν Εὐρώπην κερδαίνουσα ἀρκετὰ χρήματα. Μετ' ὀλίγον ἐπισκεφθήσεται τὸ Βερολῖνον, εἶτα δὲ θὰ ἀπέλθῃ εἰς Πετρούπολιν. Ἀναφορικῶς τῶν δύο ἑτέρων διασήμων Ἀμερικανῶν μεσαζόντων λίαν ἀξιοπερίεργους εἰδήσεις ἀνακοινοῖ ὁ Ἄγγλος ἐφημεριδογράφος Στέδ, συντάκτης τοῦ ἐν Λονδίνῳ ἐκδιδομένου περιοδικοῦ «Bordeland», εἰδήσεις ἐπὶ τοσοῦτον ἀκριβεῖς, καθ' ὅσον ἀναφέρονται ὑφ' ἑνὸς τῶν πρώην θερμῶν ὀπαδῶν τοῦ πνευματισμοῦ. Διατρίβων ἐν Σικάγῳ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς παγκοσμίου ἐκθέσεως, ὁ Στὲδ μετὰ χαρᾶς συνήντησε τους προμνηθέντας πνευματιστάς. Οὗτος μετὰ τοῦ Tebor ἔδωκε δύο παραστάσεις, τὴν μίαν ἐν τῷ οἴκῳ τὴν δὲ ἑτέραν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ μεσάζοντος. Ὁ Tebor παρίστησι περίεργον ἀντίθεσιν πρὸς τὴν Μὶς Οὐίλλιαμς· δηλαδὴ ἡ Οὐίλλιαμς κέκτηται τῆς δεξιότητος ἐπιτυχῶς νὰ παριστᾷ ἐν ἀνθρωπίνῳ μορφῇ τὰ παιδικὰ πνεύματα, ὁ δὲ Tebor ἐξαιρέτως παριστᾷ τοὺς πρώτους ἀρχηγοὺς τῶν διαφόρων ἰνδικῶν φυλῶν, κεκοσμημένους τὴν κεφαλὴν διὰ πτερῶν. Κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Στὲδ ἡ τοιαύτη ὑλοποίησις τῶν πνευμάτων παρήγαγεν ἰσχυρὰν ἐντύπωσιν εἰς ἅπαντας τοὺς θεατὰς καὶ κατὰ τὸ φαινόμενον ἀδύνατον ἦτο νὰ ὑποπτεύσῃ τις πανουργίαν τινά. Ὁ Στὲδ μετ' ὀλίγον πικρῶς ἀπεγοητεύθη. Ὁ Τεμπὸρ ταχέως ἐφωράθη ἐπὶ ἀπάτῃ τῶν θεατῶν. Κατεδείχθη ὅτι ὁ πεφημισμένος οὗτος πνευματιστὴς ἐνέδυε τὰ ὑποθετόμενα πνεύματα τῶν ἀρχηγῶν τῶν ἰνδῶν, (πράγματι δὲ τοὺς ἐπιδεξίους ἠθοποιοὺς) διὰ λευκοῦ ὑφάσματος καὶ παρίστανεν αὐτὰ ὡς ἀληθῆ καὶ δι' ἑτέρων ταχυδακτυλουργικῶν μηχανημάτων. Πρὸς ἐπισφράγισιν τούτων τῶν σκανδάλων ὁ Τεμπὸρ ἐκρύβη ἄγνωστον ποῦ, μὴ ἀποτίσας τὰ χρέη του. Τὸ παράδειγμα τοῦ διασήμου τούτου ἀπατεῶνος ἠκολούθησε καὶ ὁ συνάδελφός του Ρωφεσὸρ Κλίφτον τοῦ ὁποίου ἡ καταπληκτικὴ δεξιότης περὶ τὴν ὑλοποίησιν τῶν πνευμάτων οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν ἐπέτρεπε καὶ ὅστις ἐντὸς πέντε μηνῶν ἐν ταῖς καθημεριναῖς του συνάξεσι ἐν τῷ οἴκῳ του συνήθροιζε καθ' ἑκάστην ἀπὸ 150—200 δολλάρια. Αἱ συνάξεις αὗται μετὰ μεγάλης προθυμίας ἐπεσκέπτοντο ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ ἐντοπίου συλλόγου τῶν πνευματιστῶν, προεξάρχοντος τοῦ προέδρου αὐτοῦ καὶ ἀφιεροῦντο ἰδίως εἰς διαλέξεις μετὰ τῶν ἀποθανόντων συγγενῶν. Μίαν πρωίαν ὁ Κλίφτον ἐγένετο ἄφαντος, τινὲς δὲ νεανίαι παρεπονέθησαν πρὸ τοῦ προέδρου τούτου τοῦ συλλόγου ἐπὶ τῷ ὅτι ὁ μεσάζων Κλίφτον ἀπέδρα χωρὶς νὰ ἀποτίσῃ τὸ ὀφειλόμενον εἰς αὐτούς, οἵτινες διὰ τῆς ἱκανότητός των καὶ εὐστροφίας μεγάλως συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν παραστάσεων τοῦ Κλίφτον ἐπὶ ὁλοκλήρους μῆνας. Συνεπείᾳ ταύτης τῆς ἀποκαλύψεως ὁ σύλλογος τῶν πνευματιστῶν διεξήγαγε ἀνάκρισιν, ἥτις κατέδειξεν ὅτι ἄνωθεν τῆς αἰθούσης των παραστάσεων ἐπὶ τῆς ὀροφῆς ὑπῆρχε κρυπτόν τι μέρος συγκοινωνοῦν μετὰ τῶνθυρῶν ἐξ ὧνἐξήρχοντο τὰ ὑποτιθέμενα πνεύματα ἐπὶ τῇ προσκλήσει τοῦ Κλίφτον.

Ὁ Στὲδ ἀναφέρει ἔτι ἑτέραν περίπνωσιν χαρακτηρίζουσαν τὴν ἀπόλυτον εὐπιστίαν τῶν πνευματιστῶν. Ἐν τῷ συλλόγῳ τῶν πνευματιστῶν ἐν Σικάγῳ ἐγράφησαν ὡς μέλη δύο δόκιμοι πνευματισταί. Εἷς αὐτῶν κατ' ὀλίγον ἠσθένησε καὶ ἀπέθανεν. Τὸν θάνατον αὐτοῦ ἀνήγγειλεν ὁ σύντροφός του ἔν τινι παραστάσει ἐν ᾗ ἀνεκλήθη τὸ πνεῦμα τοῦ ἀποθανόντος Τὸ πνεῦμα ἐπαρουσιάσθη μὲ τοσοῦτον ζωηρὰν μορφὴν ὥστε ἡ ὑλοποίησις αὕτη ὑπερέβη πᾶσαν προσδοκίαν. Οἱ πνευματισταὶ ἐσκίρτων ἐκ χαρᾶς, ἀλλ' οὐχὶ ἐπὶ πολύ, διότι ἐν τῇ ἑπομένῃ συναθροίσει ὁ ψευδονεκρὸς ἐνεφανίσθη τῇ συνοδίᾳ τοῦ φίλου του καὶ ἀπροκαλύπτως ὡμολόγησεν ὅτι ἐπίτηδες ἐνεγράφη μέλος τοῦ συλλόγου τῶν πνευματιστῶν, ὅπως τοῖς παίξῃ κωμῳδίαν καὶ τοιουτοτρόπως ἐξελέγξῃ τὴν ὀφθαλμοφανῆ ἀγυρτείαντῶν καταγινομένων περὶ τὸν πνευματισμόν.

ΥΠΟΘΗΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Διονύσιος ὁ νεώτερος, ἐκπεσὼν τῆς ἀρχῆς, πρὸς τὸν εἰπόντα· Τί σε Πλάτων καὶ φιλοσοφία ὠφέλησεν; — Τὸ τηλικαύτην, ἔφη, τύχης μεταβολήν, ῥαδίως ὑπομένην.

Καλλίμαχος ἀκούσας παρά τινος ὅτι ὁ δεῖνα ἐπὶ ἐμοῦ τὰ δὲ κακὰ σὲ ἐλοιδόρει, εἶπεν, εἴπερ μὴ σὺ ἡδέως ἤκουσες, οὐκ ἂν ἐκεῖνος ἔλεγεν.

—

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΜΗΧΑΝΟΥΡΓΕΙΟΝ

Ο ΓΡΥΨ

Ἐν Ἀθήναις — Ὁδὸς Παλλάδος

Ἐν αὐτῷ θὰ εὑρίσκωσιν οἱ προσερχόμενοι στερεότητα καὶ μεγάλην εὐθηνίαν. Ἀναλαμβάνει δὲ τὴν κατασκευὴν καὶ ἐπιδιόρθωσιν παντὸς εἴδους μηναχήματος ἤτοι·

Ἠλεκτρικῶν ἔργων, κωδώνων, τηλεφώνων ἠλεκτρομηνανῶν, ἠλεκτρικῶν φώτων, ἀντλιῶν, ὑδραυλικῶν εἰδῶν, ἀποχωρητηρίων, πιεστηρίων κλ.

Ἐπίσης ἐπινικελώσεις, ἐπαργυρώσεις κοχλιαρίων, περουνίων καὶ παντὸς εἴδους ὁμοίας φύσεως, παλαιῶν θηκῶν, ξιφῶν τῶν κ. κ. ἀξιωματικῶν.

Προσέτι δὲ τὸ χυτήριον τοῦ ἄνω Μηχανουργείου λειτουργεῖ πληρέστατα, ἤτοι· ἀλουμινιοσίδηρον, χαλκὸν, ὀρείχαλκον, φωσφοροῦχον, καὶ παντοῖα ἄλλα μίγματα.

Ἐν αὐτῷ εὑρίσκονται καὶ ποδήλατα τοῦ τελειοτάτου συστήματος ἐκ τοῦ καταστήματος «Hopart Bird» ἰδιαιτέρα δὲ συμφωνία διὰ πωλήσεις χονδρικῶν.

Δέχομαι δὲ παραγγελίας διά τε τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ἐξωτερικόν.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ Μηχανουργείου
V. W. Delves Brougnton.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

ΤΑΓΚΑΛΑΚΗ

Εἰς τὸ ἐνταῦθα Πλατεῖα Ἡρώων (Ψυρρὴ) μὲ τὸ Φαρμακεῖον τοῦ κ. Ταγκαλάκη ἐκορίσθη νέα συλλογὴ φαρμάκων. Τὸ φαρμακεῖον τοῦτο ὂν ἐν ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων ἐν Ἀθήναις δὲν ἔχει ἀνάγκην συστάσεως.

ΑΠΟΘΗΚΗ ΚΑΠΝΩΝ

ΤΟ ΑΓΡΥΝΙΟΝ

Δ. Α. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ

Πλατεῖα Ἡρώων ἢ Ψυρρή.

Ἐν τοῖς ἀνωτέρω καταστήμασι τοῦ κ. Δ. Α. Βασιλειάδου ὑπάρχει μεγάλη συλλογὴ Καπνῶν ἐκλεκτῆς ποιότητος, ἤτοι Καπνὰ **Ἀγρινέου, Αἰτωλικοῦ, Λαμίας Ἀλμυροῦ, Βώλου, Φαρσάλων** καὶ **Καρδίτσης** Μυρωδάτα καὶ μή.

ΒΙΒΛΙΟΠΕΛΕΙΟΝ

ΜΙΧΑΗΛ Α. ΚΥΡΑΤΣΟΥΛΑ — ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ.

Ἀναλαμβάνει παντὸς εἴδους ἐργασίας ὑπαγομένας εἰς χρυσοδέστ ἢ χαρτοδέστ εἰς συγκλαταβάκτας ἐκλογὴ ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων ἐν Ἑλλάδι.